

Bubuļu Kambaris

2011./2012. m./g. noslēguma speciālizlaidums

REDAKTORA SLEJA

Kuram gan nav zināms, cik mainīgs ir pavasara laiks. Te spīd saule, te līst lietus, taču nevar noliegt, ka neatkarīgi no laika apstākļiem pavasaris priecē mūsu sirdis.

Diez vai skolā būs atrodams kāds, kurš nepamanīja, ka šis mācību gads arī skolas avīzei bija ļoti mainīgs. Brīžiem sparīgi lutinājām savu lasītāju ar jaunām ziņām, brīžiem klusējām, kā ūdeni mutē ieņēmuši.

Taču tagad, kad jūs turat rokās šo, mācību gada noslēguma speciālizlaidumu, varam kopīgi priecāties, ka „Bubuļu Kambaris” piemīt fēniksa daba. Tas ir gatavs atdzimt no pelniem, ikreiz, kad sakritis un sabirzis putekļos.

Varbūt skolas avīzei piemīt vēl kādas maģiskas būtnes daba? Es nešaubos, ka kaut ko mēs spētu atrast. It īpaši tagad, kad maģisko būtņu kopšanas stundās esam iemācījušies tik daudz jauna, pateicoties profesoram Dani Isama kungam.

Mācību gadam noslēdzoties „Bubuļu Kambaris” saka paldies visiem Cūkkārpas profesoriem par izturību un sniegtajām zināšanām.

Paldies skolas uzraugiem par mūsu pieskatīšanu un mediķiem par dziedēšanu.

Pateicība pienākas arī bibliotekārēm, skolas pulciņu vadītājiem un kalambola tiesnesim.

Paldies par jūsu iecietību un, lai arī smaidām sakot pateicības vārdus, un mūsu karā ir iestājies pamiers vasaras garumā, nemaz neatļaujaties atviegloti nopūsties! Nākamgad nebūs vieglāk. Jo, kurš gan būtu tik naivs, lai ticētu solījumiem: mēs vairāk tā nedarīsim, prātā uzreiz piemetot domu, ka mazāk jau arī nē.

Lai skola paliek aiz muguras! Priekšā vasara. Katram no mums jau noteikti padomā ir plāni, kā to pavadīt un savu ikdienu padarīt pēc iespējas aizraujošāku. Lai jums izdodas iecerētais!

Pārgājieni, nometnes. Varbūt kāds nolēmis pa vasaru izmēģināt pieaugušo dzīves aspektus un nopelnīt pats savu pirmo algu. Varbūt kāds cits nolēmis laiski slinkot un apsolījis sev katru dienu izgulēties, līdz miegs vairs nav nevienā acī.

Lai nu kā, siltās vasaras naktis tuvojas!

Neaizmirsti pierakstīt un iemūžināt savus vasaras piedzīvojumus fotogrāfijās.

Lai septembrī, atgriežoties skolā, būtu ko atcerēties un pastāstīt saviem draugiem.

Piedzīvojumiem bagātu vasaru vēlot,
„Bubuļu Kambara” redaktors

*Bendzraucis
Vairis*

KRAUKĻANAGS

Kraukļanagu jaunais mācību gads iesākās ar vairākiem pārsteigumiem. Pirmkārt, jau būtu jāmin jauns torņa vecākais. Līdz ar ar uzraudzes Marjē atjaunošanos militārā dienesta rindās un Cūkkārpas pamešanu, kraukļišus savā uzraudzībā ņēma jaunais herboloģijas profesors Ronalds Harisons. Kā viņš un kraukļanagi sadzīvoja šī gada laikā?

Baumo, ka pavisam mierīgi. Zilā torņa audzēkņi šogad bija tik ļoti aizņemti ar grāmatu studēšanu, ka nemaz lāga neļāva Harisona kungam izbaudīt, ko nozīmē risināt audzēkņu sasāpējušos jautājumus. Otrkārt, kraukļanagi ir ieguvuši paši savu bibliotēku. Varbūt tādēļ viņu rindas bija krietni sarukušas skolas lasītavā? Kraukļanagu teicamnieka Bendžamina Vaita tēvs, grāfs Rokšors, skolai sākoties sava dēla torni apdāvināja ar bagātīgu grāmatu krājumu. Baumo, ka skolas vadība jutās grāfam tik pateicīga, ka mēdza pievērt acis uz Vaita pārkāpumiem. Tās, protams, ir tikai baumas. Bendžaminam nekādas atlaides netika dotas un sodus jauneklis izpelnījās pat no sava radnieka, skolas uzrauga Teda Rouza. Trešais, pirmā septembra pārsteigums, bija kraukļanagu absolventu Misijas un Nikes atsūtītie cepumi un laba vēlējumi visiem kraukļanagiem. Tajā pašā iepazīšanās vakarā, kraukļanagi kopīgiem spēkiem izgatavoja plakātu, kuru nosūtīt abām meitenēm.

Kopumā, kraukļanagiem šis gads bija visai mierīgs. Ja vien pāris izņēmumi, kas centīgos un gudros skolas audzēkņus neļāva aizmirst pārējiem skolas iemītniekiem. Kuram gan vēl noslēpums par Skeiza Flauersa vasaras noziedzīgajām gaitām? Tieši tā! Nevienam! Tomēr, skolas gadam beidzoties, mēs nebūt

nevaram apgalvot, ka Skeizam izdevās saglabāt savu potenciālā noziedznieka titulu, jo raugi! Kurts Foltēns šim izgriezta pogas pa visiem simts! Vai nu iedvesmojies no sava nerātnā torņa biedra, vai varbūt pēkšņā agresijā izpaudās Kurta dusmas, par to, ka vecāki bija viņu izvēlējušies sūtīt krustdūriena šuvēju skolā, Bosbatonā, un puisis, neizturējies šīs gadiem aizturētās dusmas, uzbruka savai, kā viņš pats saka, mūža mīlestībai Klārai Vestai. Par ko slīdene nebūt nebija iepriecinātā. Kurta kaislības beidzās ar sapulci Moro kabinetā un pēcāk par atkārtotu nepakļaušanos skolas iekšējās kārtības noteikumiem, izslēgšanu no skolas.

Tāpat nevar nepieminēt kraukļanagu prefekti Lulū Njiku. Viņa visnotaļ ir prefekte, kurai patīk izmantot savu dienesta stāvokli. Gan lai pārkāptu noteikumus, gan lai izmantojot prefektu nozīmītes sniegto varu, vērstu teroru pret savu jaunāko brāli Zaku Vinglesu. Baumo, ka viņu nesaskaņu pamatā esot Lulū vēlme pēc uzvārda Vinglesa un tā kā meitenes vecāki atteikuši meitai iespēju mainīt uzvārdu, Lulū darījusi visu, lai Zaks apsolītu viņu precēt un laulības rezultātā nepatīkamo uzvārdu Njika, varētu nomainīt pret daudz labskanīgāko Vinglesu. Diemžēl, Zaks šim darījumam nekādi nevēlas piekrist un mēs paredzam, ka arī nākamgad viņam skolā klāsies visai grūti, ja Lulū saglabās prefektes amatu.

Turēt dzīvnieciņus skolā, tā, protams, ir pierasta lieta. Taču diez vai skola iepriekš bija pieredzējusi tādu monstrozu kaķi, kāds ir Kristianam Rosam piederošais Negro. Mēs sākumā domājām, ka uzrauga kaķis Gregs ir dēmoniska radība. Taču Gregs sen jau var iet atpūsties, jo zaudē

Rosa kaķim visos demonisko kaķu punktus. Piemēram, vai zinājāt, ka Negro kopš šī gada sākuma, kad iemitinājās kraukļanagu tornī, ir sažļembājis 17 rakstāmspalvas, nokodis 5 profesora Moro pūces, aprijis 9 kraukļanagu žurciņas un iztukšojis 846 porcijas kaķu barības. Vai esat ievērojuši cik izkāmējuši un noplukuši izskatās citi kraukļanagu tornī mītošie kaķi? Tieši tā! Pie vainas ir Negro! Ēdiens viņā pazūd, kā melnajā caurumā. Un naktis šis kaķis gul uz pēlīša, kuru pats sakasījis no citiem kaķiem uz nervu stresa pamata izkritušajām spalvām. Baumo, ka šajā pēlītī dominējot baltā krāsa. Savukārt, Vaita iepriekš baltais kaķis šobrīd aizdomīgi lidzinoties sfinksas šķirnes kaķiem.

ELŠPŪTIS

Šepards. Tā atviegloti Snopūtušies elšpūši viens otram teica, ar smaidu sejā, uzzinājuši, ka šajā mācību gadā viņu torņa vecākais nav mainījies. Lai arī Šeparda kunga pamata nodarbošanās ir aurorēšana un Cūkkārpā viņš ieklidis tik vien uz kādu mirklīti atpūsties, šis kungs nebūt necentās draudzīgā torņa audzēkņus izdzēst, vai ieviest tiem kādu disciplinējošu režīmu. Viņi visnotaļ līdzās pastāvēja simbiozē. Ja vēl elšpūši pabaroja Šeparda kaķi Gregu, tad uzrauga kungs bija gatavs piedot visus grēkus. Nav jau nekāds brīnums, ka elšpūši izmantoja Šeparda labo sirdi un palaidās slinkumā.

Nu tā palaidās slinkumā, ka viņus atpakaļ pie kārtības un grāmatām nespēja pat piedabūt jaunā torņa vecākā Megana O'Braiena, kura nomainīja Šepardu amatā sākot no janvāra, kad aurors atgriezās aktīvajā dienestā. Elšpūšu vecākā, tautās saukta par Astrodīvu, protams, izlaisto un nekaunīgo torņa audzēkņu acīs bija vien tāda blondīne, kuras statuss īpaši netika respektēts līdz mirklim, kad viņa sasauca audzināšanas stundu, kurā, ignorējot dzeltenmelnā torņa audzēkņu pukstēšanu, paziņoja, ka kārtība tiks mainīta. Ja gadījumā kāds vēl nesadzirdēja nopietnību profesores balsī, runājot koptelpā, tad to pavisam droši varēja izbaudīt pulkstens sešos no rīta, kad elšpūšu tornī atskanēja sirēnas, kas lika āpsīšiem celties un velties... ne vairāk, ne mazāk, kā uz fiziskajām aktivitātēm. Atlaides tika dotas tikai svētdienu rītos. Ziņu avoti klusē, vai O'Braienas jaunkundzei izdevās salauzt piemīlīgo tusiņmīļu dabu, vai arī apsēni sāka pastiprināti apmeklēt stundas cerībā iemācīties burvestības, kuras izmantot pret jauno torņa vecāko un viņas rokassunīti

Džonaldsonu. Baumo, ka vienvakar šie abi divi gluži kā ķerti ķikīnājuši un smējušies, gluži bez kāda redzama iemesla. Vai varbūt iemesls bija burvestību stundā apgūtā Gaviļu burvestība?

Īpatnējas lietas šajā mācību gadā notikušas ar elšpūšu prefektiem. Baumo, ka jau Cūkkārpas ekspresī elšpūšiem kāds labvēlis paziņojis, ka šī gada āpsēnu prefektu nozīmītes ir nolādētas. Lāsta licējs gan bijis visai nemākulīgs un nav spējis nolādēt tikai nozīmītes. Klāt pieķēries arī Cūkkārpas ekspresis, kurā risinājās visai daudz un dažādi dīvaini notikumi. Taču, atgriezoties pie elšpūšu prefektiem, Džeralds Nordstouns acīmredzami draudus uztvēra nopietni un no prefekta amata atteicās pavisam drīz. Vai varbūt puisim bija zināms, kas vairāk, nekā viņa kolēģei? Galu galā, baumo, ka zviedra ģimene ir saistīta gan ar tumšajām zintīm, gan arī visai labi pieprot no tām aizsargāties. Katrā ziņā, Džeralds tika sveikā cauri, atkratoties no pienākumiem ar aizbildinājumu, ka prefekta pienākumi traucē viņa dzīves mērķim, mēģinājumiem izgudrot, kā izaudzēt kučieri, kurš pats ar ziepēm izmazgā muti pēc katra lamu vārda izteikšanas. Gabriellei Steinai tik ļoti nepaveicās. Viņa netika tik viegli cauri. Uz meiteni sadusmojās kāda vecāko gadu audzēkne, kurai elšpūte bija atļāvusies aizrādīt par noteikumu pārkāpumu un tas viss beidzās ar Steinas jaunkundzes ieslēgšanu kādā no Cūkkārpas tumšajiem pagrabiem. Bija nepieciešami pusmēnesi ilgi meklējumi un skolas spoku palīdzība, līdz prefekti izdevās atrast. Baumo, ka atrodoties pagrabā viņa bija noaugusi ar dīvainu melnu spalvu un tā izkāmējusi, ka meiteni atpazīt izdevās tikai pēc zobārsta kartes. Pēc kāda laika Gabriellei

nepaveicās vēlreiz. Šoreiz jau daudz smagāk. Viņā iemīlējās grifidors Džeks Bots. Par prefektu lāstu turpinot... jaunais elšpūšu prefekts Skots Skots ir sajucis prātā un vienlaicīgi solījis precēt gan savu torņa biedreni Madju, kurai šī jau ir otrā nelaimīgā mīlestība, gan arī lidošanas profesori Skārletu. Kura neizprotamas vieglprātības rezultātā piekritusi.

Neliela statistika: 2011./2012. mācību gada laikā elšpūšu torņa Āpsu migā reģistrēti: 47 dzimumakti, 2549 skūpstīšanās reizes, 7845 tējas dzeršanas reizes, 7840 no tām ievilkās paliekot Āpsu migā, pēc plkst.00:00. Pārējās piecas iztraucēja Džonaldsons un Astrodīva.

1 mājas darbu pildīšanas reize. (pārpratums, kurš visai ātri noskaidrojās. Pasākums tika transformēts par tējas dzeršanu.)

Draco dormiens nunquam titillandus
Nemodini guļošu pūķi

Pūķu tornis

Tā mums mācīja jau no pirmā gada, kad pirmo reizi pārkāpām Cūkkārpas sliekšni. Laikam kāds gan pūķi tomēr ir pamodinājis, jo nu jau tādu brīdi mūsu skolai ir pašai savs Pūķu tornis.

Kā tad tas viss sākās? Cūkkārpas audzēkņi jau tā kā pieraduši pie dažādām skolas dīvainībām. Nav nekas neparasts ieraudzīt, ka kādā no skolas gaiteniem pēkšņi parādījušās jaunas, agrāk neredzētas durvis, vai brokastu laikā tevi sveicina kāds agrāk nemanīts spoks, kurš vienkārši pārcēlies šeit uz dzīvošanu.

Ar Pūķu torni bija līdzīgi. Pirmais, ko pamanījām bija durvis. Tā vienkārši. Vienā no gaiteniem bija parādījušās mistiskas durvis ar ornamentiem. Nevienam nebija ne mazākās nojausmas, ko šīs durvis aiz sevis slēpa. Tik vien uz tām bija atrodami lodziņi, kuros acīmredzami varēja ierakstīt burtus, kas veidotu paroli, kurai tā kā vajadzētu atdarīt jaunatklātās durvis. Tiesa, tas nemaz nebija tik vienkārši. Šo mīklu nespēja atminēt pat spējīgākie kraukļanagu prāti.

Otrais, ko pamanījām bija savāds caurspīdīgs pūķis, kuru laikam jau saredzēt spēja tikai audzēkņi. Vismaz neviens, no skolas pieaugušā personāla, nebija šo savādo radību redzējis. Tāds spokains tas plivināja caur skolas gaiteniem un ieraudzījis kādu no audzēkņiem, veltīja tam savu mirdzošo elpu, kas upuri iemeta savādā miegā uz vairākām stundām. Bija grūti paskaidrot

uzraugiem, kā tad tas nācās, ka tik daudz audzēkņu pēkšņi bija aizmiguši kaut kur gaitenīs, pat uz kāpnēm un citās gulēšanai nepiemērotās vietās. Interesantākais, ka pūķa upuri sapnī redzēja vietas, kurās pēc tam tika atrasti savādi apaļi priekšmeti. Skolas druīds zināja teikt, ka šie apaļie un ovālie priekšmeti patiešām esot pūķu olas. Kad par olām tika izrādītas zināmas rūpes, uz to čaumaliņām visai skaidri bija saskatāmi burtiņi. Un te jau vairs nebija divu domu. Burtiņi veidoja paroli, kura atvēra mistiskās durvis.

Varbūt kādu sagaidīja zināma vilšanās ieejot savādajā torņa telpā. Jo tur īsti nebija nekas vairāk par netīrību un zirnekļu tīklu aizvilktām četrām nišām, kuras izskatījās, kā ligzdas. Pūķu midzenis. Tas nu bija skaidrs. Tikai olas mums bija krietni vairāk, nekā ligzdas. Šo problēmu atrisināt palīdzēja Burvestību Ministrija. Tā vienkārši savācot visas olas un skolas rīcībā atstājot tikai četras olas. Trīs nekaitīgākās no pūķu šķirnēm. Un vienu, par kuru neticēja, ka tā vispār jebkad izšķilsies. Laikam jau Ministrijas pārstāvji nebija rēķinājušies, ka Cūkkārpā uzturas druīds.

Tā nu šobrīd mūsu tornī ir atrodami četri pūķu mazuļi. Ja vēl neesi paspējis ar tiem iepazīties, tu pavisam noteikti varēsi to izdarīt nākamajā mācību gadā. Vienkārši, dodies uz pūķu torni un apskati pūķēnus pats savām acīm.

Grāmatās gan tiek klāstīts, ka Rubīnsarkanais Dreikrīvers pieaudzis esot viens no lielākajiem zināmajiem pūķiem. Un tam ļoti pusdienās garšo citi pūķi. Kā tas spēs ietilpināties Pūķu tornī? Varbūt nākamajā mācību gadā mums būs ne tik vien Pūķu tornis, bet jau Pūķu māja? Un kā skolas vadībai izdosies atturēt Dreikrīveru no pārējo pūķu uzkošanas pusdienās? Hmm...

Katrā ziņā, nojautas saka, ka nākamajā mācību gadā pūķi mums sagādās nevienu vien jautru piedzīvojumu. Un liks nosirmot ne vienam vien skolas darbiniekam.

Tini savus teicamniekus!

Kārtējam mācību gadam noslēdzoties mums ir tapuši zināmi skolas izcilnieki. Tie audzēkņi, kuriem izdevies atzīmju izrakstā savākt nedaudz vairāk burtiņu I, nekā citiem skolēniem. „Bubuļu Kambaris” piedāvā nelielu interviju. Pieci jautājumi Aludrai, Sofijai, Kolinam un Benam, palīdzēs jums gūt nelielu ieskatu centīgo audzēkņu ikdienā, nākotnes plānos un mācīšanās noslēpumos.

1. Cik daudz stundas diennaktī mācās teicamnieks?

Sofija: Bez tām obligātajām un izvēles nodarbībām, ko esmu sagrābusies un ārpusstundu nodarbībām kā, piemēram, kalambols vai meditācijas pulciņš, sanāk papildus 2-3 stundas diennaktī. Kopā? Šķiet, ka mācos visu laiku. Gribētos izmantot visas iespējas, ko sniedz skola, tāpēc arī brīvajā laikā neguļu. Cūkkārpa ir pietiekami interesanta vieta, ko izpētīt, tādēļ bieži vien sanāk celties līdz ar agrajiem elspūšu treniņiem un doties gulēt ap vieniem, diviem naktī, kas noteikti nepiedod dienai tās svarīgās 8 miega stundas, kas nepieciešamas pusaudžu... eeem... izaugsmei.

Aludra: Neesmu skaitījusi, bet tas būtu - iet uz stundām, strādāt stundā un izpildīt mājasdarbus. Vairāk neko nevajag.

Kolins: Nodarbības + 1-2 stundas patstāvīgajiem darbiem, ja neslinko, tad pietiek arī ar mazāku laiku.

Bens: Es visu laiku mācos. Dzīves skola taču! Tas gan neuzlabo sekmes mācību priekšmetos, bet ikdienā iegūto dzīves pieredzi taču arī var uzskatīt par mācīšanos. Jautājums gan, cik es saprotu, ir tieši par mājas darbu pildīšanu. Nevarētu teikt, ka es pārāk daudz laika pavadu pie grāmatām tieši profesoru uzdoto darbu dēļ. Tā bieži vien ir personīgā interese, kas liek iegriezties bibliotēkā un pavadīt

brīvo laiku lasot grāmatas.

2. Tavs mīļākais mācību priekšmets?

Sofija: Tās noteikti ir pārvērtības. Direktores jaunkundze ir ļoti pretimnākoša un jauka. Vispār esmu vairāk tendēta uz aktīvajiem priekšmetiem, nu, par aktīviem es saucu Burvestības, APTZ un MBK. Nevaru iedomāties, ka jel kad stāvēšu pie mikstūru katla, lai gan, arī mikstūras ir ļoti spēcīga zinātne, ko ir lietderīgi apgūt.

Aludra: Burvestības un pārvērtības, citi priekšmeti itin nemaz nav sliktāki, tikai šos abus manai nākotnes profesijai vajag vairāk. Skolā vispār nav sliktu profesoru.

Kolins: Sarežģīts jautājums. Man patīk praktiskas maģijas stundas.

Bens: Viennozīmīgi pareģošana. Personīgo interešu dēļ. Lai gan iespējams, ka manas domas par mīļāko mācību priekšmetu varētu mainīties, kad pareģošanā sāksim apskatīt zilēšanu putnu un dzīvnieku izkārņojumus.

3. Tavs mīļākais brīvā laika pavadīšanas veids, lai atpūstos no mācībām?

Sofija: Eee... (samulst). Nu... es... man patīk būt visur, tādēļ brīvajā laikā bieži vien pētu skolas apkārtni. Man ir plāns, pa šiem gadiem izveidot skolas karti, taču šeit ir pārāk daudz telpu un gaitēju, un slēpto eju, un... nu, jā. Tad es vēl bieži uzturos... pie ezera. Tur var atpūsties, pavisam noteikti.

Aludra: Skriet, vingrot, peldēties, jāt, izšūt, strādāt laboratorijā pie sava izgudrojuma.

Kolins: Sportot, jo tas ir gan veselīgi, gan lieliska atpūta no garīga darba.

Bens: Man patīk sportot. Nekas tā neatpūtina smadzenes no domāšanas, kā skrējieni gar skolas ezeru, kura laikā var izbaudīt pavasarīgu gaisu, dabas atmošanos un vienkārši ne par ko nedomāt. Vēl vairāk par sportošanu man patīk spēlēt klavieres. Bet tas laikam jau nav nekāds noslēpums un ir labi zināms, ka mani brīvajā laikā visai bieži var satikt skolas mēģinājumu telpā.

4. Vai esi kādreiz pārdevis mājas darbu kopijas?

Sofija: Pff... nē! Neatbalstu parazitismu. Atvainojos par izteicieniem. Pati cenšos nenorakstīt un arī citiem nerādu. Vai nu pildam kopā, lai redz, ka abi ieinteresēti mācību procesā, vai nekā. Šķiet, ka šeit lieti noder tieksme pārāk nepaļauties uz citu spējām. Kā lai zinu, ka kādam citam ir pareizs darbs, un kā, lai citi zina, ka tāds ir manējais? Nē, labāk, lai pilda paši. Palīdzēt gan var! Bieži vien šāds apmaiņas process ir vislabākais veids kā mācīties.

Aludra: Nē, jo neviens nav prasījis! Laikam visiem no manis ir bail. Katram gadījumam - es tos tik un tā nepārdodu, vismaz nespēju iedomāties, pret ko es tos varētu pārdot.

Kolins: Ne šajā skolā.

Bens: Pārdevis? Erm, nē... neesmu vis. Es esmu palīdzējis uzrakstīt mājas darbus, bet nekad par to neesmu prasījis samaksu.

5. Tava sapņu profesija. Kas Tu būsi, kad izaugsi?

Sofija: Ak,... šausmas. Baidījos no šī jautājuma. Gribētos jau teikt, ka būšu kaut kas tik foršs kā aurors vai ministrijas darbinieks, taču, ja godīgi, tad man vēl joprojām nav īstas skaidrības par burvju arodiem. Kad biju mazāka, gribēju būt zoodārza apkopēja. Nu, kas zina, varbūt nākotnē arī apkopšu kādu trolli vai pūķi. Pašlaik vēl skaidru mērķi savai nākotnei neredzu. Varbūt, ja turpināšu mācīties tikpat cītīgi, beidzot skolu saņemšu kādu darba piedāvājumu un domāt nevajadzēs.

Aludra: Man piederēs liels uzņēmums, kas ražos sadzīves ķīmiju raganām un burvjiem. Jūs pat nespējat iedomāties, cik daudz burvju ir pilnīgi nevarīši, tikko ir runa par kaut kā tīrīšanu vai salabošanu. Mans uzņēmums gan ražos ko labāku par parastu Reparo un tamlīdzīgu burvestību ekstraktiem.

Kolins: Vēl viens sarežģīts jautājums. Ja padodas daudzas lietas, grūti izvēlēties, kura tuvākā. Vēl esmu meklējumos.

Bens: Mana sapņu profesija? He, he... Es vēlos būt rokmūziķis. Bet tas nekādi neatbild uz jautājumu, kas es būšu, kad izaugšu. Tā nu ir gadījies, ka mana nākotne bija principā izlemta, pirms es vēl biju pat paspējis piedzimt. Un manu nākotnes profesiju nosaka dzimtas pienākumi. Mantošu tēva pienākumus pret Pēru Palātu.

Sofija

Aludra

Kolins

Bens

Slīdeņi - šī gada kalambola čempioni!

Bens: Pirmkārt, jau apsveicu slīdeņus ar izcīnīto kalambola kausu. Un, protams, zelta medaļām. Vai tās ir smagākas par sudraba medaļām un sniedz lielāku gandarījumu?

Reo: Paldies, mēs jau sen to bijām pelnījuši. Un atvaino, man sāk piemirsties ķīmija, bet vai zelts ir blīvāks par sudrabu? Nav nejausmas.

Tas par to smagumu. Kas attiecas uz gandarījumu, tad... Dod man brīdi laika. Es mēģināšu aizmirst par sarežģījumiem, kurus nācās piedzīvot vadot komandu šo gadu. Un tad kaut kad septembrī mana atbilde būs viennozīmīgs "Jā".

Vai slīdeņi jau ir sastādījuši grafiku kalambola kausa spodrināšanā?

Hmm... Paldies par ideju. Tagad es zinu, ko darīšu ar tiem, kas treniņos slinkos.

Tas jau tagad izklausās pēc soda. Vai tad spodrināt uzvaru apliecinošu trofeju nav goda pienākums, pēc kura raujas katrs komandas dalībnieks?

Tehniski trofeju tāpat spodrinās mājas elfi. Bet, ja runājam nopietni, tad mana zelta medaļa ir noglabāta lādē. Tā nekarājas man kaklā. Vai tas nozīmē, ka es neesmu čempions? Nē! Mēs šogad uzvarējām. Vai tad trofeja šo godu padara nozīmīgāku?

Es pats šogad pamēģināju nedaudz uzspēlēt kalambolu, taču veiksmē nekādi nebija manā pusē. Varbūt slīdeņiem ir kādi īpaši veiksmes piesaušanas rituāli? Vai varbūt tie ir neatlaidīgi treniņi un speciāla diēta?

Es nebiju gaidījis šādu jautājumu no kraukļa. Vai zini, kāpēc slīdeņiem ir labākā kalambola komanda?

Neesmu pārāk līdz šim interesējies par kalambolu, bet jādodom, ka es tūlīt to uzzināšu, ja?

Jo nevienam no viņiem nav naivu ilūziju par to, ka kalambolam jēl kādos apstākļos varētu būt sakars ar veiksmi. Es pie tā esmu strādājis 2 gadus. Veiksme neeksistē. Sistemātiska savu stipro pušu pielietošana. Nežēlīga savu vājību analīze. Un, jā, vājību izmantošana, lai izvilinātu pretinieku uz neapdomātu rīcību. Komandas darbs. Kamēr nav noskanējusi fināla spēles svilpe, neviens nav zvaigzne. Mēs kopā uzvaram vai kopā šļūcam ar seju pa dubļiem un asinīm. Veiksme. Phe! (Un Reo mutes kaktiņā iesēdās nievīga vīpsna.)

Aha. Tagad man ir skaidrs. Tomēr, Kenvarda kungs, kad es atmodos no bezsamaņas, teica, ka man esot ļoti paveicies, ka āmurgalvas triecienu rezultātā lauztā riba nav caurdūrusi plaušu. Tātad, šāda tāda veiksmē tomēr kalambolā pastāv. Starp citu, ja jau mēs iesākām runāt par traumām. Un baumo, ka šī sezona esot bijusi ļoti traumatiska kopumā. Kāda ir bijusi Tava smagākā kalambola trauma?

Pa šiem trijiem gadiem? Noskrāpēts vaigs.

(Reo apklusā uz labu brīdi, bet, kad likās, ka vairs nekas nesekos, viņš tomēr ierunājās.) Nu, sauc to kā gribi, bet es domāju, ka liela daļa traumā šosezon bija aiz muļķības un nesagatavotības. Skaties apkārt! Plāno divus gājienus uz priekšu. Dod vāli rokā tikai uzticamiem triecējiem. Un skaidro viņiem, kā jā kustās pa laukumu. Kāpēc traumas ir pārsvarā slīdeņu pretiniekiem? Jā, protams, mēs spēlējām

agresīvu spēli, bet mēs esam taktiski un strādājam kopā. Es neesmu vainīgs, ka pretinieks nostājas Edijam vai Samantai pa sitenam un apjucis blisina acis. Bet es esmu lepns par to, ka manējie tādas kļūdas cenšas nepieļaut.

Bet tagad, kad ir sasniegts augstākais novērtējums, vai nav iestājusies sajūta, ka tālāk vairs nav kur tiekties? Un nav bail, ka pat ja slīdeņiem izdotos saglabāt savus panākumus un titulu nākamajā mācību gadā, uzvara tik un tā nesniegs tādu apmierinājuma sajūtu, kā šogad? Varbūt slīdeņiem ir kādi jauni mērķi kalambola jomā?

Jā, nākošās sezonas spēlēm būs cita piegarša. Un, jā, gribētos izmēģināt prasmes pret spēcīgāku pretinieku. Bet. Motivāciju var atrast. Mēs tomēr esam slīdeņi. Piemēram, šogad neviens pat tuvu nebija mūsu iepriekšējās sezonas rekordam par lielāko rezultātu starpību vienā spēlē. To varētu mēģināt pārspēt nākošajā gadā. Vai kāds bez jums pašiem vispār ievēro tādu lietu, kā rezultātu starpību un cik tā liela? Varbūt tādēļ to neviens nemaz necentās pārspēt? Varbūt jums vajadzētu citām komandām tā kā tiešāk norādīt, kuri tad ir tie lielumi, kuros viņiem vajadzētu censties apsteigt slīdeņu komandu?

Jā, es patiesībā biju domājis, ka tas būs Reinis, kas sastādīs tādu kā skolas kalambola rekordu grāmatiņā. Bet viņš ir pilnīgi aizgājis mācībās. Varbūt man vajadzēs pašam to uzņemties.

Vai esi dzirdējis, ka jaunā elšpūšu torņa vecākā ir apsēniem ieviesusi visai dzelzainu režīmu, kas uzlabo

arī viņu fizisko formu. Vai nav bail, ka arī slīdeņiem nāksies pavairot treniņu skaitu, lai turētu līdzī?

Nē.

(Kad Bens acīmredzami gaidīja pārlietu lakoniskās atbildes turpinājumu, Reo viegli pasmaidīja un paraustīja plecus.) Tomēr, vai tas nav tā... savā ziņā vieglprātīgi? Vai nebaidies, ka slīdeņiem var sanākt tāpat, kā šogad kraukļanagu komandai? Pagājušā gada uzvara tik ļoti sakāpa galvā, ka šogad cerēja izbraukt uz veciem lauriem.

Jā, tādu kļūdu viņi pieļāva gan. (Reo acīs nozibēja smieklū uguntiņas.)

Ko Tu gribētu novēlēt pretinieku komandām? Kādā i uzmundrinājumu vārdi, vai arī tieši pretēji? Viņi ir saņēmuši to, ko pelnījuši?

Zini, kā ir?! To es teikšu tikai tagad sezonas beigās un nākošās sezonas sākumā es nemūžam neatļausos būt tik neuzmanīgs. Klausies!

Sveiki, cienījamie grifu, elšu un kraukļu kapteiņi! Jūsu komandas bija vājākas, jo jūs nebijāt uzdevumu augstumos. Manai komandai, lai augtu, ir vajadzīgi stipri pretinieki. Es gribu, lai jūsu komandas paliek stiprākas un slīdeņiem ir lielāks prieks no uzvarām. Ja jūs redzat spēcīgāku komandu trenējāmiem turpat līdzās, kādēļ jūs no mums nemācaties? Kādēļ jūs nenākat pēc palīdzības? Kas tas ir, lepnums, stulbums vai bailes? Es esmu šeit. Mans padoms maksā, bet tas ir pieejams. Plus, jūs neticēsiet, bet man ir pilna komanda ar neticami draudzīgiem cilvēkiem. Viņi zina kā.

Es teiktu, ka tā ir paļaušanās uz veiksmi. Kura, kā mēs noskaidrojām, kalambolā neeksistē. He he... Tas mazliet izklausījās pēc reklāmas, bet paldies Reo.

Reklāma? Tas ir izaicinājums.

Tomēr, es pajautāšu. Ja jau Tavs padoms maksā, vai slīdeņu komandai ir finansiālas problēmas? Vēlaties iegādāties jaunas slotas?

Nē, mums nav naudas grūtību. Bet, ja skolas vadība apstiprinās

nākošajā sezonā jaunu slotas modeli, mēs centīsimies būt pirmie, kas uz tām lidos.

Vai pastāstīsi, kā slīdeņi atzīmēja savu uzvaru? Ballīte līdz rītam? Vai varbūt nekas no tā un tā vietā laicīga došanās gulēt, lai kūku nepārēšanās rezultātā kāds netišām nezaudētu formu?

Ak! Es neesmu baigais ballīšu piekritējs. Eliza gan ir. Man katru reizi pirms spēles jāpārbauda, vai viņa nepārbaro vai nepiedzirda ar saviem brūvējumiem spēlētājus.

Esmu dzirdējis, ka Eliza tomēr šo to sajēdz no tiem brūvējumiem, kurus vāra un apkārt jau klīst tādas kā runas, ka slīdeņi spēlē kalambolu sadzērušies Vislaimi...

(Bena tiešais skatiens Reo acīs lika saprast, ka slīdeņim vajadzētu tā kā šīs baumas pakomentēt) Man liekas, ka tas būtu pret noteikumiem. (Reo mierīgi izturēja Bena skatienu, un nedz noliedza, nedz apstiprināja apgalvojumu.)

Kā Tu raksturotu savas sajūtas? Mirkli, kad apzinājies, ka nu Tevis izaudzinātā komanda beidzot ir aizstaigājusi līdz kausam?

Bij' OK!

(Reo paraustīja plecus, it kā uztvertu uzvaru par pašsaprotamu.)

Paldies, Reo, ka veltīji savu laiku šai nelielajai intervijai. Es tur pierakstīšu klāt, ka Tevi drīkst aicināt arī uz ballītēm. Varbūt kļūsi par ballīšu piekritēju. (Bens pasmaidīja)

Paga! Ja jau tu raksti par SKK, tad man obligāti jāpasaka divas lietas. Pirmā. Es zinu, tu intervē Reo, bet es gribu, lai visiem ir skaidrs. Šosezon neuzvarēja Reo, Kolins vai Edijs. Šosezon uzvarēja SKK ar visiem pamatsastāva un rezerves spēlētājiem.

Un otrais. Mums nākošajā sezonā ir vajadzīgs jauns sargs. Lūk! Tā ir reklāma.

Reo Vendīcijs - Slīdeņu kalambola komandas kapteinis

Ieskats citās maģijas skolās

Iespējams, ka Eleonoras Ridlijas spilgtā personība bija atstājusi brāli savā ēnā, un tieši tas bija iemesls otram Ridliju dvīnim meklēt kādas iespējas apliecināt sevi vietā, kur viņš varētu atļauties būt Džeroms Ridlijs, nevis tikai Leo brālis.

Lai nu kā, ja neesi pamanījis, tad Džeroms nu jau gadu kā pavadījis mācoties Bosbatonas maģijas akadēmijā. Un ja jau tā, tad bijušajam kraukļanagam ir radusies iespēja salīdzināt. Kā tad ir mācīties Cūkkārpā un kā mācīties Bosbatonā. Te daži jautājumi un Džeroma atbildes, kuras man izdevās no sava torņabiedra izzināt, ar vēstuļu palīdzību.

Pirmais un kā gan bez tā: Saki godīgi, kur Tev patīk labāk mācīties? Bosbatonā vai Cūkkārpā?

Katrā skolā ir savādāk. Cūkkārpā ir pierastāk un vieglāk, mājīgāk. Bosbatonā ir intriģējošāk, jau pašā pamatā grūtāk, franču valoda nav mana dzimtā valoda, taču novērtēju iespēju iemācīties svešvalodu. Bosbatonā ir vienā vārdā - savādāk. Ir grūtāk iekļauties, taču tur ir pietiekami daudz apmaiņas studentu, lai būtu iespējams nejusties tik vientuļam.

Kādas Tava skatījumā ir Cūkkārpas un kādas Bosbatonas stiprās puses? Šeit es domāju no dažādiem viedokļiem. Gan mācību ziņā, gan brīvā laika pavadīšanas iespējas, kaut kādi citi plusi un mīnusi vienas vai otras skolas labā.

Cūkkārpa ir vairāk kā liela ģimene, kas dzīvo zem viena jumta - tajā ir brāļi un māsas, kas savā starpā ķīvējas, bet pamatā sadzīvo kopā. Bosbatona ir vairāk kā konkurējoši kaimiņi, kas cenšas savu mazdārziņu izveidot kā labāko un lieliskāko. Konkurence gan mācībās, gan kalambolā, kā arī starp dažādajiem pulciņiem. Starp drāmas pulciņu un glī klubu vienmēr ir pastāvējušas nesaskaņas, kas parasti beidzas ar nelieliem dueļiem gaitēnos. Jāsaka, ka Bosbatonā ir lielākas brīvā laika pavadīšanas iespējas - es tajā vainoju Skotijas laika apstākļus. Akadēmijas tuvumā ir Kannas, kā arī nedēļas nogalēs var izpētīt tuvējos mežus, kalnus un upes - patīkamā siltā temperatūrā.

Un kā tad ar draugiem? Kur draudzīgāki cilvēki? Bosbatonā vai Cūkkārpā?

Uz šo ir grūti atbildēt. Cūkkārpā ir pavadīts ilgāks laiks un daudz labāk iepazīti tur esošie cilvēki, taču Bosbatonā varēja pamanīt, kā ir būt autsaiderim. Jaunā vietā un kompānijā bija grūtāk ielauzties, taču tas ir iespējams. Akadēmijas audzēkņi novērtē jaunos studentus un meklē tajos noderīgas rakstura iezīmes. Man par laimi izdevās labi iekļauties - kalambols un drāmas klubiņš, līdz ar veiksmi mācībās nodrošināja to.

Kā ar dzīvošanas apstākļiem? Vai Bosbatonas guļamistabas ir ērtākas par Cūkkārpas

baldahingultām?

Tomēr Cūkkārpā ir jaukāk, lai cik patīkami bija dzīvoties dienvidu zemēs.

Tavs mīļākais mācību priekšmets Bosbatonā un kāpēc tieši šis?

Viennozīmīgi Herboloģija. Cūkkārpas augu zinātne ir ļoti jauka, taču Bosbatona spēj pasniegt to daudz plašāk. Un tas patiesībā ir visai pārsteidzoši, jo līdz šim herboloģija nebija viens no maniem mīļākajiem priekšmetiem. Tie bija senās rūnas un mikstūras, taču Bosbatonai izdevās pārliecināt mani, ka šis priekšmets var būt lielisks un pietiekami intriģējošs.

Tavs spilgtākais piedzīvojums Bosbatonā?

Jaukās apmaiņas studentes no Salemas, Keitas iepazīšana. Viņa ir pats spilgtākais moments manā Bosbatonas piedzīvojumā.

Un kā ar sodiem? Vai mūsu Džeroms franču skolā ir iedzīvojies arī kādos sodos un ja jā, tad kādi tie bija?

Jā, gadījās vairākas reizes aizķerties ārpus teritorijas, vai par vēlu atrasties gaitēnos un iepazīt skolas uzraugus. Nekas pārāk traks, bet jāsaka, ka Bosbatonas uzraugi ir daudz stingrāki par Cūkkārpas. Taču, liekas, ka visur ir tendence, ka par uzraugiem un skolas pārziņiem kļūs aurori un tiem līdzīgi apmācītie burvji.

Un pats svarīgākais! Vai nākamajā mācību gadā Džeroms atgriezīsies Cūkkārpā, vai arī paliks izklaidēt franču dūdiņas?

Būšu atpakaļ, uz veselu gadu vismaz noteikti. Gadu pēc tam? Kas to lai zina.

Slideņu torņa pārstāve, kura Cūkkārpā aizvadījusi savu pirmo mācību gadu. Kā tad ir, nomainīt ziemeļus pret daudz mitrākajiem Skotijas laikapstākļiem? Lai gūtu iespaidu par Durmštrangas institūtu, piedāvajam Klāras pārdomas un salīdzinājumus.

Pirmais un noteikti pats svarīgākais jautājums: "Kur tev labāk patīk mācīties Cūkkārpā vai Durmštrangā?"

Patiesībā, es nemaz nespēju atbildēt uz šo jautājumu, jo katrā skolā, gan Cūkkārpā, gan Durmštrangā bija kas labs un aizraujošs. Protams, Cūkkārpā ir vieglāk mācīties un arī profesori nav tik bargi kā Ziemeļu skolā, bet nu visur ir jāmacās un mācības ir un paliek mācības.

Kādas ir katras skolas stiprās un vājās īpašības tavā skatījumā. Gan mācību ziņā, gan brīvā laika pavadīšanas ziņā.

Cūkkārpā nav tik daudz brīvā laika pavadīšanas iespējas, pulciņi ir diezgan neinteresanti, bet tas, protams, ir tikai mans viedoklis un iespējams, ka citiem ļoti patīk skolas pulciņi, bet prasītos vairāk sporta pulciņus, jo viens pulciņš ar nosaukumu „sporta pulciņš” neiekļauj visas vēlmes, jo personīgi man negribas spēlēt kaut kādus vientiešu sporta veidus, dzenājoties pakaļ bumbai pa zemi. Priekš tam, mums burvjiem, ir kalambols, kas ir daudzas reizes aizraujošāks. Būtu labi, ja Cūkkārpā būtu arī peldēšanas iespējas, lai nebūtu jādodas uz skolas ezeru, kur es īsti pat nevēlētos riskēt peldēt, kā arī baleta nodarbības un daudz kas cits aizraujošāks par parastu laika pavadīšanu guļot koptelpas dīvanā. Tādā ziņā Durmštranga ir vairāk padomājusi par saviem audzēkņiem.

Kā ar draugiem? Kur draudzīgāki cilvēki? Durmštrangā vai Cūkkārpā?

Ja esi komunikabls cilvēks, tad draugus var atrast jebkur. Un tā nav patiesība, ka Durmštrangā cilvēki veidoti no ledus blāķiem, ir nedraudzīgi un riebīgi. Visur var atrast tādus cilvēkus. Arī šeit Cūkkārpā ir pāris tādi indivīdi, kuri uzprasās uz nepatīkšanām un riebīgu attieksmi. Cilvēki visur ir vienādi.

Baumo, ka Durmštrangā audzēkņi guļot uz cietām lāvām. Vai esi jau apradusi ar Cūkkārpas mīkstajiem pēļiem? Nešķiet, ka pārāk ērti apstākļi pārlieku izlutina cilvēkus?

Par lāvām tās ir tikai baumas, drīzāk Durmštrangas gultas atgādina tādas pašas guļvietas, kādas atrodamas slimnīcas spārnā. Diez vai slimnīcas spārnā kādam ir jāguļ uz lāvām. Bet es varu piekrist tam, ka ērti apstākļi izlutina cilvēku.

Tu šajā mācību gadā ne reizi neesi bijusi slimnīcas spārnā?

Esmu gan bijusi slimnīcas spārnā. Pietiekami daudz reižu. Tomēr gultas tur ir diezgan ērtas un apstākļi komfortabli.

Kāds bija tavs mīļākais mācību priekšmets Durmštrangā un kāpēc?

Man vienmēr ir patikusī Maģisko būtņu kopšana, tas laikam tāpēc, ka ar dzīvniekiem ir vieglāk sadzīvot kā ar cilvēkiem. Vēl ļoti interesants priekšmets bija zīmju un simbolu maģija, kuru varēja izvēlēties no trešā kursa izvēles priekšmetiem, tikai man ir ļoti žēl, ka nevarēju turpināt to mācīties, jo Cūkkārpā šāds mācību priekšmets nav.

Tavs spilgtākais piedzīvojums Durmštrangā...

Būtībā, Durmštrangā nav laika piedzīvojumiem. Bet vienreiz ar draudzeni Džīnu izlavījāmies pa nakti ārā no istabiņas. Tas laikam notika otrajā kursā. Mums bija tāda kā nakts pastaiga apskatot kā izskatās Durmštrangas gaitēni. Patiesībā nekas īpašs, tumši un drūmi. Kaut kur nāca kāds no instruktoriem. Viņš tuvojās mums un mēs klusi bēgām projām. Cik nu klusi varējām. Šķita gan, ka instruktors elpo bez maz vai pakausī. Tomēr paslēpjoties, mēs izsprukām no soda. Kopš tās reizes neesmu klīdusi apkārt pa Durmštrangu pēc komendantstundas. Tas pat nav nekāds dižais piedzīvojums, tomēr palicis atmiņā, kā sirsniņgs un jauks pasākums, kopā ar vienu no manām labākajām draudzenēm.

It kā Cūkkārpas sodu sistēma ne tuvu nestāvot blakus Durmštrangas sodiem. Vai tas ir iemesls, kādēļ liela daļa durmštrangiešu pārnākot uz Cūkkārpu bieži kļūst par nepaklausīgākajiem audzēkņiem un stāda rekordus skolas noteikumu pārkāpšanā? Jo pēkšņi var darīt visu un par to nekas nav?

Tā varētu būt, jo Durmštrangā neviens, kurš ir pie vesela saprāta nedosies pārkāpt noteikumus. Sodī ir pārāk bargi, lai vēlētos tos izbaudīt uz savas ādas. Cūkkārpā sodi nemaz nav bargi. Atņem torņa punktus un dzīvo laimīgs.

Vai Tu labāk vēlētos, lai Tevi iesloga karcerī un noper?

Protams, ka nē.

Aha. Man vienkārši likās, ka saklausu tādu, kā vilšanos Tavā balsī.

Tagad, kad esi pavadījusi gadu Cūkkārpas sienās un tev teiktu, ka drīksti izvēlēties skolu, kurā pavadīt atlikušos kursus. Kura tā būtu? Durmštranga vai Cūkkārpa?

Šis mācību gads bija ļoti grūts. Man būtu sarežģīti izvēlēties, uz kuru skolu doties mācīties, ja būtu tāda izvēle. Visticamāk, ka es paliktu šeit pat, pie cūkkārpiešiem, un saviem jaunieģūtajiem draugiem. Lai gan, pavisam nedaudz man gribas atpakaļ uz Ziemeļiem. Sniega un ledus ielenkumā. Es tur pavadīju četrus gadus, iespējams, tādēļ man liekas, ka tur dzīve varētu būt vieglāka.

Gads aiz Cūkkārpas mūriem.

Sveika, Nīke!

Ir pagājis gads, kopš Tu esi veiksmīgi pabeigusi skolu un atstājusi Cūkkārpas mūrus aiz muguras. Tas gan nenozīmē, ka esam Tevi aizmirsuši. Nebūt nē! Un tad vasarā, kad būsīm tikuši vaļā no skolas, ciemiņi sāks birt uz galvas katru dienu, tā ka nemaz nebūs nojausmas, kur šos visus likt.

Skolas laikā mums visiem ir savi sapņi. Bieži vien skolas laiks nemaz netiek pienācīgi izbaudīts, tā vietā sapņojam par dienu, kad skolas durvis aiz mūsu mugurām noslēgsies un priekšā būs visa plašā pasaule. Bet, kā tad ir? Tagad, kad jau gadu esi uz brīvām kājām, prom no skolas uzraugiem un stingriem profesoriem, Tavā priekšā ir atvērusi pasaule un iespēja piepildīt savus skolas laika nākotnes sapņus. Vai pasaule ir tāda, kādu Tu to bijī iedomājusies? Vai Tev ir izdevies realizēt savus sapņus? Vai varbūt viss ir pavisam citādi, nekā likās sēžot skolas solā?

Vai ir kaut kas, ko Tu nožēlo? Varbūt par maz mācījies skolas laikā, vai varbūt Tev tagad liekas, ka tieši mācījies par daudz un esi savā ziņā vilusies, ka iegūtās zināšanas tā arī nav, kur izmantot un ja šobrīd Tu sēdētu skolas solā, drīzāk Tu nodotos kādām izklaidēm, nevis mājas darbu pildīšanai? Jo no tā taču nav jēgas...

Varbūt Tava dzīve ir pārsteigusi Tavas pārdošākās cerības un Tev pat bail izteikt skaļi, cik esi laimīga, lai Laimes māte pēkšņi neattopas, ka pārlietu aizkavējusi savu vaigu Tavā virzienā?

Lai arī kā tur būtu! Mīļā Nike! Mēs, cūkkārpieši, vēl joprojām skolas solā sēdošie, alkstam uzzināt, kāda ir pasaule otrpus skolas mūriem. Lūdzu, padalies ar mums sava dzīvesstāstā, kuru varētu tā smuki palikt zem nosaukuma: "Mans gads bez Cūkkārpas."

Paldies, Nike!

Ar siltiem sveicieniem, Bens

Sveiks, Ben.

Vai zini? Tas būtu patiešām brīnišķīgi, ja ciemiņi darītu tā, kā Tu teici – birtu uz galvas tādos daudzumos, ka ne es, ne Konors nezinātu, kur tos izguldīt. Mums abiem liekas, ka arī Viljamam tas patiktu. Viņš ar katru dienu kļūst aizvien sabiedriskāks. Jā, tas ir sava veida aicinājums ciemos. Bet tagad gan man laikam ir jāraksta tā, lai to varētu lasīt ne tikai Tu, Ben.

"Mans gads bez Cūkkārpas."

Gads bez cūkkārpas ir aizslidējis tik ātri, ka dažreiz man šķiet, ka vēl tikai vakar es kopā ar Misiju raizējos par beigu eksāmeniem. Vai šis gads ir tāds, kādu es to iztēlojos vēl sēžot skolas solā? Daļēji jā. Es nekad nebiju domājusi, ka skolā satikšu savu topošo vīru, kurš liks man sapņot par citām lietām un izvirzīt sev citas vēlmes. No otras puses es arī skolas laikā vēlējos, lai man būtu brīnišķīga ģimene un mājiņa ar dārzu. Šīs lietas man patiešām ir un es jūtos laimīga.

Protams, pirms es satiku Konoru man bija arī citas vēlmes. Es biju domājusi, ka nekad nepametīšu Cūkkārpas mūrus, jo manas atzīmes man ļautu kļūt par profesori. Nu kā, lai pamet to, kas savā ziņā bija kļuvis par mājām? Es nebrīnīšos, ja kāds no šī gada absolventiem sapņos tieši par to pašu. Ir taču grūti šķirties no kaut kā, kas ir dārgs, lai dotos turp, kur agrāk esi dzīvojis vien pa vasarām. Vasaras vienmēr ir savādākas nekā viss pārējais gads. Vismaz skolniekiem.

Patiesībā, arī tad, kad es satiku Konoru un tad kad mēs apprecējāmies, es biju vairāk nekā pārliecināta, ka palikšu skolā uz mūžīgiem laikiem. Kāpēc, lai man būtu jāšķiras no tās pasaules, kuru tik labi pazinu un, kurā iederos? Tomēr laikam jau viss ir ievirzījies pavisam savādāk. Man taču ir vīrs un dēls. Starp citu, Viljamam jūlijā apritēs viņa pirmais gadiņš. Viņš būs izbaudījis precīzi pa vienai dienai no sava mūža. Man liekas, ka viņam šis ir bijis tikpat brīnumains un atklājumiem pilns gads, kā mums ar Konoru. Skatīties kā aug mazais Villijs ir patiess brīnums. Vismaz mums abiem.

Pavisam nesen mūsu dēls ir sācis staigāt. Protams, viņš vēl turas pie mēbelēm un nevar droši pārvietoties bez kaut kā, kur pieturēties. Tomēr tas nenozīmē, ka viņu varētu izlaist no acīm. Viņš māk gana veikli rāpot un jo īpaši tad, ja ir izprātojis kādu nedarbu. Piemēram, reiz mēs savu dēlu atradām tad, kad viņš bija izziedis gandrīz visu sviesta paciņu uz grīdas, zem virtuves galda. Starp citu, tas viņam bija izdevies ar tādu rūpību, ka man šķita viņš varētu kļūt par vientiešu krāsotāju. Tāpat viņa dēļ mūsu mājās nav iespējams uzklāt uz galda galdautu, lai būtu droši, ka Villijs ar visiem traukiem to nenoņeksēs no galda. Arī dažādus sīkumus nākas likt augstākos plauktos.

Katrā ziņā, pasaule otrpus skolas mūriem ir fantastiski skaista un pilna tādiem brīnumiem, kurus ir grūti atrast tajā, mūsu pusē. Man šķiet, ka no skolas beigšanas nav ko baidīties pat, ja ir mazliet žēl šķirties no skolasbiedriem un to dāvētās sirsnības un smaidiem. Arī par to, ka nākotnes sapņi varētu būt savādāki, nekā loloti esot skolā, nevajag bīties. Kas zina, varbūt patiesība izrādās daudz skaistāka nekā sapņi?

Ar draudzīgiem sveicieniem,
Nīke

Gads aiz Cūkkārpas mūriem.

Sveika, Misij!

Laiks traucas vēja spārniem. Un iespējams, ka Tev pašai tas liekas savādi, ka pagājis jau gads, kopš esi aiz savas muguras aizvērusi Cūkkārpas skolas durvis. Tas gan nenozīmē, ka esam par Tevi aizmirsuši. Tādēļ arī šī vēstule, ar lūgumu pastāstīt, kā tad Tev pa šo gadu ir gājis. Ko Tu īsti dari? Vēl joprojām mācies kalambola skolā? Vai varbūt pār Tevi nākusi apjausma, ka kalambols tomēr nav tas, kam vēlies veltīt visu mūžu?

Mums katram ir savas vīzijas, kā izskatīsies dzīve pēc skolas pabeigšanas. Tādas noteikti bija arī Tev. Un kā tad ir? Vai tās piepildījušās pilnībā? Vai arī dzīve, aiz Cūkkārpas vārtiem, ir pavisam savādāka, nekā biji iztēlojusies?

Ko jaunu esi apguvusi pa šo gadu? Gan kalambola skolā, gan dzīves skolā? Varbūt kādas atziņas, kas palīdzētu šī gada absolventiem? Zinu, ka daudzi audzēkņi sapņo par kalambolistu karjeru. Kalambols pavisam droši min uz papēžiem aurora karjerai. Varbūt Tu vari pastāstīt, kādi ir maldinošākie mīti par šo sporta veidu un kalambolista karjeru? Un kā tad ir īstenībā? Kāds ir dienas režīms kalambola skolā? Kādi Tavi personīgie sasniegumi?

Nu tas viss, protams, ja Tu vēl turpini izzināt kalambola noslēpumus. Ja esi pārskatījusi savas dzīves mērķus, mēs vēlamies uzzināt arī par tiem. Kas, kāpēc Tev licis mainīt savas domas? Un uz ko. Varbūt Tavā dzīvē pa šo gadu ir atgadījies kaut kas tāds, ko Tu noteikti mums vēlies pastāstīt, bet es nekādi nespēju iedomāties to pajautāt? Droši, Misij! Mēs gaidām no Tevis vissatriecošākos jaunumus par tēmu: "Es un mans gads pēc Cūkkārpas beigšanas."

Ar nepacietību gaidot atbildi, Bens

Sveiks, Ben un "Bubuļa kambara" lasītāj,

Laiks nudien ir paskrējis nemanot un taisni brīnums, ka ir jau gads pagājis kopš pametu Cūkkārpas sienas, lai dotos uz Kanādu. Jā, es joprojām esmu Kanādā. Ne pārāk tālu no pilsētas ar nosaukumu Edmonta. Kā jau daži no jums būs dzirdējuši, tad pēc spēlēšanas skolas kalambola komandā es nebūt nebeidzu sapņot par kalambola karjeru profesionālajā līgā, bet gan devos tālāk. No tām nedaudzajām kalambola skolām kas eksistē tiem, kuri jau ir apguvuši pamatus es izvēlējos tieši Kanādas kalmbola institūtu. Mani uzņēma un tā nu es joprojām esmu šeit. Dziļāk ieskatoties kalambola vēsturē, tehnikā un visādās citās lietās, bez kurām kalambols nebūtu iespējams.

Protams, kalambolam viss mūžs netiks veltīts. Vismaz ne kalambola spēlētāja postenī. Tas fiziski nav iespējams. Skatīšos uz lietām reāli. Domāju, ka pēc spēlētāja posteņa atstāšanas, mana tālākā karjera nebūt nebūs saistīta tikai un vienīgi ar kalambolu. Šobrīd es vairāk mērķēju uz šīs universitātes (sauksim to par universitāti) pabeigšanu. Par saviem nākotnes plāniem ar īpaši negribas stāstīt, jo var gadīties arī ka tie nepiepildās.

Dienas režīms šeit ir pavisam vienkāršs. Īpaši daudz eiropas studenti šeit nav. Mēs esam kādi pieci, taču ja skatās no citas puses tad arī skola nav tik liela kā Cūkkārpa. Pārsvārā šeit ir kanādieši. Mazliet arī amerikāņi. Uz mums no sākuma skatījās ar nelielām aizdomām, taču ar laiku savas aizdomas atmeta. Lielākoties laiks, protams, tiek veltīts kalambolam. Papildus tam var apgūt arī kalambola trenera amatu un ne tikai. Tiem, kuri nevēlas savu nākotni saistīt tikai ar kalambolu ir iespēja (ne tik plaši protams) paņemt arī papildus priekšmetus. Šeit nav torņi un līdz ar to nav torņu komanda. Taču pastāv iespēja pašam izveidot komandu un spēlēt savstarpējā skolas turnīrā.

Diemžēl, par profesionālā kalambola mītiem un patiesību nemācēšu pateikt. Nav bijis pietiekami daudz laika, lai uzzinātu. Cūkkārpa man pietrūkst. Šai vietai trūkst Cūkkārpas maģiskais šarms. Tā vairs nav pils, kas pilna ar noslēpumiem, mistiskām durvīm un cilvēkiem, kurus atklāt. Protams, ka ir jauki spēlēt kalambolu katru dienu, taču tas, ka šī vairs nav jaukā pils ir redzams. Ja man kāds jautātu vai es vēlētos pagriezt laiku atpakaļ un atgriezties skolā, tad atbilde varētu būt jā, bet, lai arī cik ļoti es gribētu atpakaļ, vienmēr ir jādodas uz priekšu un jaižbauda tas, kas tiek dots.

Ar sveicieniem no Kanādas,
Misija

Eseja "Kalambola Fenomens."

Man allaž licies tik savādi kāpēc tik daudzi mana vecuma jaunieši ir burtiski apsēti ar kalambolu. Šo burvju pasaules fenomenu ir pētījuši zintnieki un prātnieki vairāku gadsimtu garumā. Šajā esejā es apskatīšu dažādus viedokļus, kas publicēti laika gaitā, lai mēģinātu izskaidrot iespējamās cēloņus un sekas.

Kopš es vienpadsmit gadu vecumā atklāju, ka esmu burve un uzsāku mācības Cūkkārpas arodskolā, man nepārtraukti tiek uzspiesta šī burvju kultūras sastāvdaļa Kalambols. Sabiedrība liek saprast, ka tas ir teju vai obligāts pienākums – fanot par kalambolu. Un ikviens mans protests tiek uzlūkots kā dīvains, ja ne pat apkaunojošs. Sliktākajā gadījumā pat kā principiāla dumpinieka poza. Profesors Prātvēders (1) savā pētījumā norāda, ka "ņemot vērā kalambola kā vienīgā vērā ņemamā sporta veida vienmērīgo un nemainīgi populāro izplatību visā pasaulē, burvju sabiedrība to pieņēmusi kā vienu no savas civilizācijas stūrakmeņiem blakus zižļiem, mantijām un jocīgiem dzimtas vārdiem. Šis stūrakmens ir iesakņojies burvju kolektīvajā apziņā, kā vēl viena liecība burvju varai." No tā varam secināt, ka burvju atvasei jau no mazām dienām un vientiešu atvasei ar mirkli, kad tā iesoļo maģiskajā pasaule, tiek potēta ideja par kalambola varenumu. Līdz ar to, sadzirdot mazākos protestus pret šī sporta veida apjūsmošanu, sabiedrība instinktīvi reaģē ar neizpratni. Sak' – kā var apšaubīt burvju dzīves pamatnostādni?! Domājams tādu pašu sašutumu varētu sagaidīt ierosinājums apvienot maģiju ar elektrību. (par pagrīdes pētījumiem šajā jomā lasiet manā nākamajā rakstā „Zinātne un Maģija - vai tiešām pretpoli?“)

Rumānijas Svētpūķa Akadēmijas studentu psiholoģe Ērika Domiņa jau vairākus gadus atpakaļ bija noraizējusies par jauniešu apsēstību ar kalambolu kā vilinošāko karjeras izvēli. (2) „Skolēnam jau agrā vecumā liek saprast, ka viņa nākotnei burvju sabiedrībā ir tikai nedaudzas iespējas. Kā iespaidīgākās un pelnošākās tiek demonstrētas karjeras Burvestību ministrijās vai kalambolā. Iespējams tas saistīts ar vispārcilvēcisko kāri pēc slavas, varas un naudas." Taču, kā Domiņa spriež 4. Nodaļas „Vieglais ceļš" secinājumos, šāda nākotnes apziņa grauj skolēna apzināšanos sevi kā vērtīgu sabiedrības locekli, ja tas nav iekļuvis kalambola komandā." Aizstāvībai gan jāpiebilst, ka Domiņas salīdzinājumi ar vientiešu basketbola vai futbola komandām liecina, ka tā iespējams nav tikai burvju sabiedrības vājums. Arī vientiešu pasaulē dalība sporta komandā nozīmē vieglāku ceļu uz popularitāti un panākumiem. Galvenā atšķirība, ka kalambols ir vienīgais burvjus interesējošais sporta veids – tam nav konkurences. Tātad būtībā tā vienkārši ir ierobežota izvēlēs situācija, kad nav iespējams izvēlēties starp apelsīniem vai āboliem, jo galdā ir tikai plūmes. Iespējams ar šādu pamatojumu nav iespējams guldīt smago fanātisma apzīmējumu uz vēl nenobriedušajiem pusaudžiem, ja patiesībā izvēles trūkums ir veidojies vairākus

gadsimtus senāk. Tas tomēr neattaisno sabiedrības nevēlēšanos atzīt citus potenciāli populārus sporta veidus.

Visbīstamākā iezīme ir apstāklim, ka vislielāko spiedienu jaunieši izjūt tieši no saviem vienaudžiem. Burvju sabiedrībā izteikti pieņemts atvases nodot arodskolās, līdz ar to pusaudža gados ir izteikta nepieciešamība pēc apkārtējo, sevišķi līdzīgas vecuma un sociālās grupas cilvēku, atzinības, tiek jo īpaši kultivēta. Nelaieme ir tā, ka masu saziņas līdzekļi burtiski uzkurina fanus. Dominiks Jormalino Kaplis žurnāla „Zintnieks šodien" publikācijā norāda "no ģimenes atrauta jaunieša prātam tiek burtiski noņemts filtrs uztveramās informācijas plūsmai. Metāllūžņos nododam gan zeltu un sudrabu, gan misiņa rokturus un kapara pogas." (3) Ar to es gribu teikt, ka liela daļa Britu skolas vecuma laikrakstu izmanto savu lasītāju vājo prātu, lai nekautrējoties radītu mākslīgi uzpūstu ažiotažu ap varbūt ne tik nozīmīgiem sporta notikumiem. Vai esat manījuši „Zižļu ziņās" rakstu pirmajā lapā par Toivo Maarjiku, kurš 15 gadu vecumā uzvarēja pasaules čempionātā burvju šahā? Nē, lai arī izskata un šarma ziņā šis puisis neatpaliek no Jauniešu līgas stilīgākajiem meklētājiem. Tai pat laikā visi ir labi informēti par Fauntleroja saulesbrīļļu izvēli.

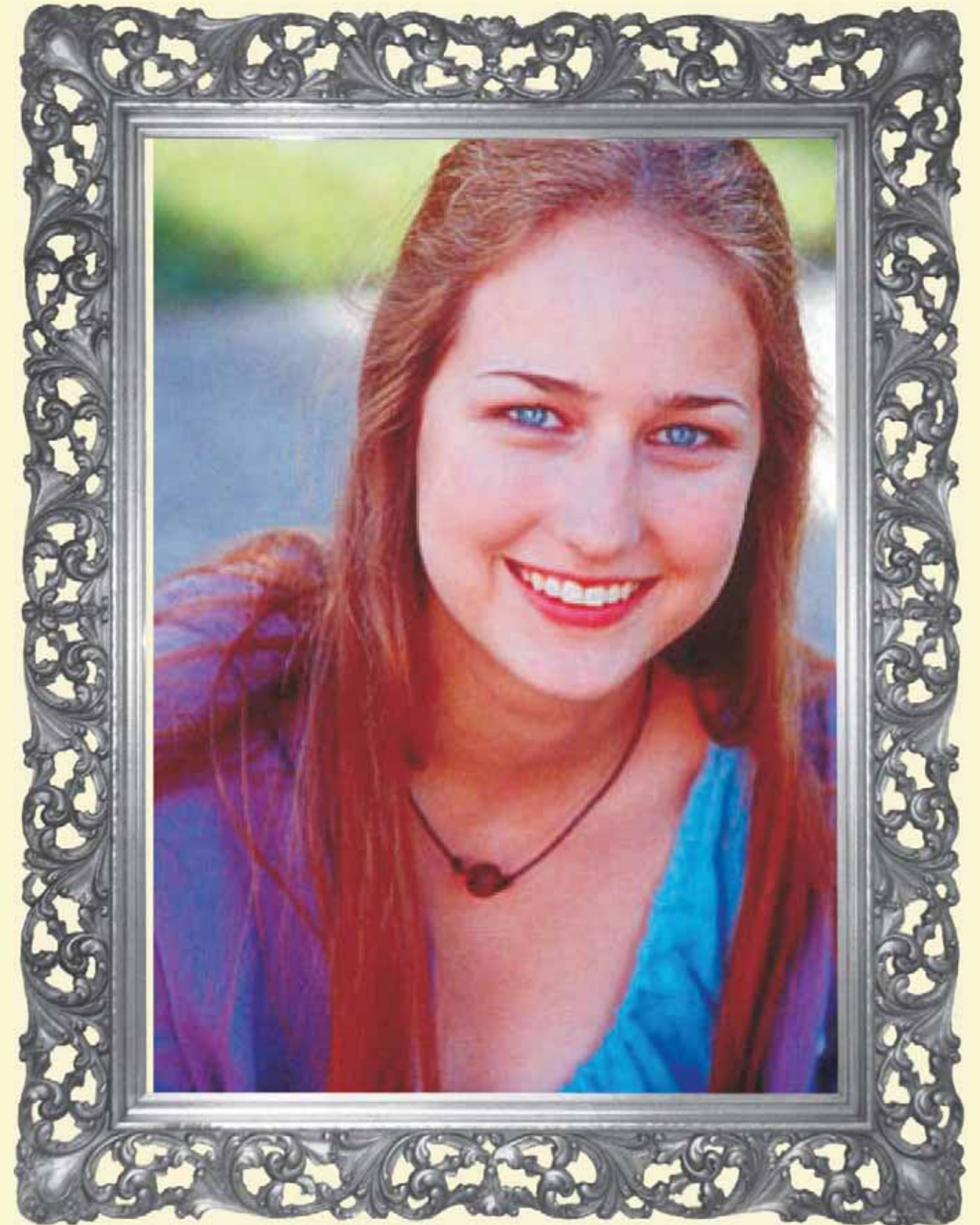
Apkopojot šos nelielos, taču tomēr tik nozīmīgos faktus varam secināt, ka populārās publikācijas dod lasītājiem to, ko tie pieprasa. Savukārt lasītājs pieprasa to, kas tiek kultivēts laikrakstos. Veidojas neizbēgams klišeju riņķis, kura ārpusē palikušie - paliek ārpusē!

Lai mazliet nomierinātus tos, kas nu jau vārās svētās dusmās un nekautrēdamies lamā mani par saskābušu vizīni, vēlos pateikt vismaz vienu lietu kalambola aizstāvībai. Lai arī tā visvarenība tiek, manuprāt, mākslīgi kultivēta, nevar noliegt, ka „kalambolā ieinteresētie izrāda lielu aktivitāti, lai sekoto šī sporta pasaules notikumiem. Jaunieši ar patiesu un iekšēju kalambola degsmi izrāda spēcīgāku motivāciju dzīvē arī izvēloties saprātīgākas profesijas tālākā nākotnē." (4) Tā izpētījis Amerikas sociologs Raimonds Smitsons. Kā plusu vēl var minēt veselīgāku dzīves veidu un spēcīgāku fizisko formu. Tie, kas cenšas vai pat veiksmīgi sasniedz kalambola sporta pasauli, redz pasauli daudz plašākā mērā, kā tas izdotos vidusmēra Britu burvim. Iespējams kalambols daudzu dzīvēs mirdz kā zibsnis – iekārots, bet ne visiem sasniedzams. Bet tāpēc jau tas nemirdz mazāk.

Mans novēlējums vasarai ir: Domājiet plašāk un paši savā vietā! Tiksimies rudenī.

Avoti:

1. Prof.W.C.Prātvēders „Kalambola trakums" žurnāls „Raganas laiks" (2009 #4)
2. Ē.Domiņa „Jaunie prāti" (Izd. Tintiņš, 1992)
3. D.J.Kaplis „Traktāts par uzspiestu apsēstību" žurnāls „Zintnieks šodien" (2011 #01(#934))
4. R.Smitsons „Atklāt pasauli" (Augusta Dzelziša maģiskās klīnikas pētījumu sērija)

2011./2012. mācību gada aktualitātes

Gada spilgtākais notikums:
Cūkkārpas Ekspresa avārija. Himēra vilcienā.

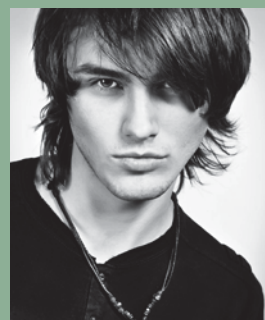
Gada pamanītākie profesori:
Kristians Alans Ross
Gabriels Moro

Gada pamanītākais skolas darbinieks:
Teds Villards Rouzs

Gada pamanītākie audzēkņi:
Lulū Njika - Vinglesa
Bendžamins Vaits

Gada notikumi, kurus vērts atzīmēt:

- Džeka Bota neatlaidīgie centieni ielīst meiteņu biksītēs.

- Jaukā Valentīna dienas balle.

- Gabriels Moro ir vampīrs vai selestiālis?

- Pūķu torņa uzrašanās.

- Reo Vendīcija mīldzīvnieciņš ir izbāzenis.

- Kalambolam būs būt!

- Episkās elšpūtes.

Izvilkumi no iepriekšējiem gada noslēguma eksāmeniem.

...Jo profesori ir gādīgi un nevēlas smieties vieni paši...

APTZ

Jautājums: Kas ir vampīrisms?

Atbilde: STS ar paātrinātu zobu augšanu.

Jautājums: Kā izveidot amuletu?

Atbilde: Negribu to darīt, tāpēc neizpaužu noslēpumu..

J: Ar ko Sarkanās beretes atšķiras no tuppankiem?

A: Vienam garšo jogurts, otram nē. Kuram garšo, es nezinu...

P.S. Kā arī tuppanks nav apģērba gabals.

J: Kādas bija 17. – 18. gs. aristokrātu dueļu tradīcijas?

A: Britu aristokrāti turēja zizli ar četriem pirkstiem, tieši tāpat, kā tur tējas tasītes!

ASTRONOMIJA

J: Kurā mēnesī Saule iet cauri Mežāža zvaigznājam?

A: ...Vai tad nebija vnk Āža zvaigznājs?

J: Kādus pusdārgakmeņus ietekmē Mēness?

A: Mana vecmāmiņa man ir ļoti dārga un viņa ir mēnessērdzīga...

J: Kas ir terminators?

A: Tas trakais robots no nākotnes, kas dzenas pakaļ Konoram!!

J: Ar ko nozīmīga ir Mēness tumšā puse?

A: Šo albumu izdeva grupa Pink Floyd, un tas noturējās čartos vairāk kā 15 gadus.

BURVESTĪBAS

J: Kā veic atburšanas burvestību?

A: Bur tāpat, tikai turot zizli aiz otra gala.

J: Kas specifisks ziļiem ar vienradža astra serdi?

A: Tie nolādē lietotāju – tāpat kā vienradžu asinis un ragi. Tādēļ jāsecina: 1/3 burvju ar tradicionālajiem ziļiem ir nolādēti!

J: Nosauciet plusus un mīnusos Reparo un Tiro burvestībām!

A: + Tās savāc mēslus uz mana galda;

- Tās nesavāc mēslus manā dzīvē...

PAREĢOŠANA

J: Aprakstiet, kā senie skandināvi veica gravējumus rūnu akmeņos, un kāpēc?

A: Nu, savācās kopā bariņš pusaudžu un aprakstīja akmeni. NU UN?! Mūsdienās pat galdus vairs nedrīkst apzīmēt!

P.S. Nē, man nav histērija! Tas vnk ir sāpīgs temats!! Mani gandrīz izslēdza no skolas par to!! Es negribu mājās...

J: Pārtulkojiet sapni, kurā redzama matemātikas problēmas atrisināšana!

A: Ak, pasniedzēj, jūs arī meklējat savu x-boijfrendu? Nu neuztraucieties, gan jau atradīsiet – bet nevajag likt to darīt eksāmenu licējiem...

J: Tējas biežumos redzams Baigā attēls. Ko tas nozīmē?

A: Nu gan ir d*rsā!

J: Aprakstiet savu pēdējā laika spilgtāko sapni, un aprakstiet, kā tas paredzēja tālākos notikumus!

A: Tuvojas eksāmeni! ES PAT NEDRĪKSTĒJU GULĒT!!

HERBOLOĢIJA

J: Kas ir lielākais augs, kas spēj sagremot cilvēku?

A: Dorotija.

J: Kurš atklāja bubonbubuļu sulas iedarbību, to iedzerot?

A: Kaut kāds idiots.

J: Visbīstamākais faktors siltumnīcā, no kura gūst neuzmanības traumas?

A: Galdu asie stūri un dārzu šķēres, kurām uzkrīst virsū 5 reizes pēc kārtas.

J: Kāpēc taustekļainie vītenaugi pieder pie XXXX bīstamības?

A: Jo tie cenšas tevi izvarot!

MAĢIJAS VĒSTURE

J: Kādu ietekmi uz burvju pasauli atstāja Bostonas Tējas dzeršana?

A: Sv. Mango narkoloģijas centrs bija pārpildīts ar tējholiķiem.

J: Kādas attiecības valdīja Merlina un Artūra starpā?

A: Ja manu atbildi izlasītu kāds nepilngadīgais, viņam ausis novīstu!

P.S. Morganai le Fejai patika būt pa vidu...

J: Kā burvju sabiedrība ietekmēja hipiju kustību?

A: Iemācīja gaviļu burvestību.

J: Paskaidrojiet, kādi bija I. Burvju pasaules kara cēloņi?

A: Nē.

MAĢISKO BŪTŅU KOPŠANA

J: Cik ribas ir sirēnām?

A: Ja profesors vēlas to uzzināt, mēs varam sarunāt... pusnaktī, Rietumu tornī.... rrr!

J: Aprakstiet vienradžu gremošanas sistēmu!

A: VARAVĪKSNE!!!!

J: Nosauciet 5 būtnes, kas mīt konkrēti Arktikā!

A: 3 baltie lāči un 2 nārvaļi.

MIKSTŪRAS

J: Kāda ir atšķirība starp akonītu un kurpīti?

A: Tāda pati, kā starp dezoksiribinublehkleīnigoskābi un manu cepuri.

J: Kāda bija vispopulārākā ārstnieciskā mikstūra 12. gs. Prūsijas teritorijā?

A: Kuru tas vairs interesē...

P.S. Droši vien aspirīns – tas ārstē visu!

J: Kāda bija pirmā mikstūru sastāvdaļa, kurai atklāja dziednieciskas īpašības?

A: Akmens. Jo to atklāja Akmens laikmetā.

PĀRVĒRTĪBAS

J: Nosauciet 1. Širmja likumu!

A: Pirmais Širmja likums ir tāds, ka par to nerunā...

J: Nosauciet 2. Širmja likumu!

A: Arī par to nerunā.

J: Nosauciet 3. Širmja likumu!

A: Nu, cik var atkārtoties? Kas, tev ŠIRMIS aizgājis ciet?! *Ba-dum-tiš*!

J: Nosauciet 4. Širmja likumu!

A: Da labi, man pietiek! Screw this sh*t, I'm leaving! So long and thanks for all the fish!

J: Nosauciet 5. Širmja likumu!

A: [BK piezīme – šeit papīrā ir izkostos caurums]

Tipiska diena Negro Rosa dzīvē.

7:30 Pamosties un iekost Kristianam kājas pirkstā, cenšoties pamodināt. Atkal aiziet gulēt.

7:45 Paklainot pa istabu, ielēkt tā otra gultā. Pagrūstīt Princi. Atgriezties pie Kristiana.

7:55 Strādāt par Kristiana modinātājpulksteni, vienlaicīgi vēstot par izsalkumu.

8:00 Kristians neceļas. Sākt ņaudēt tā, it kā nebūtu gadu barots, paskrāpējot gultas rāmi.

8:10 Hipnotiski vērot saimnieka drauga pirkstus, knapi atturoties no vēlmes tos krietni pakošļāt.

8:20 Izgrūst no gultas Princi, padzenāt viņu pa istabu, lai ņaudieni pamodinātu Kristianu.

8:23 Saņemt īgnu burkšļošu tekstu no Kristiana, kad viņš ber bļodiņā barību.

8:23-8:35 Pagulšņāt, nomierinot rūcošo vēderu un pagaidīt, kad Kristians un tas otrs ir laukā no istabas.

8:35 Izēst savu un Prinča bļodiņu.

8:40 Doties lejā uz vietu, kur saimnieks ēd, vērot to cilvēku, kura gardie melnie putniņi pārvērtušies par neglītu monsturu. Uzšņākt monstram.

9:00 Kalt plānus, kā lai dabū prom monsturu.

9:30 Izmazgāt kažociņu.

9:45 Aiziet pagulēt.

11:00 Paspēlēties ar Princi un uzdzīt viņu skapjaugšā.

11:15 Aiziet mājīgi pagulēt, lai Princis nokāptu, tad atkal uzdzīt skapjaugšā.

11:45 Atvērt upuru grāmatiņu, izvēlēties šodienas laimīgos.

12:30 Aiziet pameklēt smirdīgo žurku, kuru nokost, lai iepriecinātu saimnieku.

12:45 Beigt skrāpēt durvis, aiz kurām ir žurka, iet pagulēt.

13:45 Aiziet uz vietu, kur var dabūt ēst, iekost mājas elfam.

14:30 Apmeklēt upuru kapsētu.

15:30 Staforgfjhgfsg rgkgsqgtj frscxcv zzzadlferriepf (šifra tags: tumšie nodomi)

16:00 Pie ezera izlaizīt no kažoka briesmīgo, sāļo šķidrums.

17:00 Nospalvot visus gaišos saimnieka drauga apģērba gabalus.

18:30 Slepna tikšanās ar gpqqzfeplxrwqodvgas piegādātāju.

19:00 Izdiedelēt papildporciju no Kristiana. Aiziet pagulēt.

21:00 Doties vakara misijā fgfrgssghqwqqpfz.

22:00 Ar jauku ņaudienu pārbiedēt kaut kādu siko.

22:30 Aprakt kaulus.

23:00 Doties gulēt.

04:30 Atstāt dāvaniņu zem tā otra gultas.

Par Megiju...

Vīsi jau pazīst vai vismaz ir redzējuši Cūkkārpas jauno, smukiņo astronomijas profesori Meganu O'Braienu. Pēc Filipa Morfēna atlaišanas viņa ieņēma šī aizdomīgā, saldumus dalošā zvaigžņu vērotāja vietu, kā arī, drīz vien tika atlaists dzeltenā torņa uzraugs Šepards, kas nodrošināja blondīnei jauku, omulīgu vietīņu elšpūšu torņa vadītājas krēslā. Vai tā ir sagadīšanās, ka šī profesore uzradās un visi šķēršļi uz elšpūšu vecākās amatu paši nogāja no ceļa? Vai tika izmantoti kādi sievišķīgi trumpji? BK var jums apgalvot, ka tas patiesībā ir viens no ticamākajiem minējumiem. Vai arī kāds ir redzējis Meganu rokām liķus aiz staļļa? Nē, mēs jau nu pavisam labi saprotam, kādas problēmas var izraisīt sabojāts manikīrs, tāpēc šī iespēja tika izslēgta kā „mazticama.”

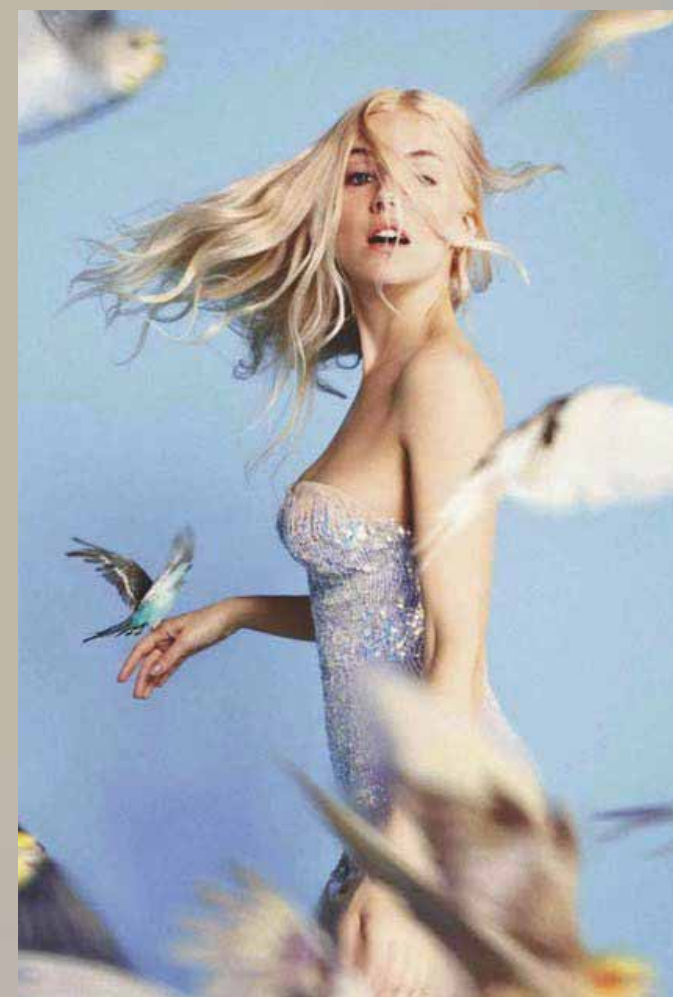
Lai arī Cūkkārpā strādājošo vīriešu pieredze ar sievietēm būtu skaitāma kā pietiekama, reti kurš spēj pretoties mirdzošām, zilām actiņām un blondu, kuplu matu vilnim. Nudien, profesore pati kā zvaigznīte! Runā, ka uz āķa pirmais uzķērās Kristians Ross, ko gan BK komanda var sparīgi purinot galvu noliegt – mēs ticam, ka pašai izlēdzīgais jaunizceptais profesors, tikko bija iestūrējis laulības ostā ir imūns pret jaukas sejiņas valdzinājumu. Protams, paliek jautājums, kādas lietas šie jaunie cilvēki apsprieda pie brokastu galda? Klist ticējums, ka pie vakariņu galda par darba lietām runāt nav labi.

Tātad, lai vai kā arī būtu ar mūsu Rosu vecāko, pilnīgi apstiprinātas ir ziņas par uzcītīgo uzraugu. Vai uzminējāt, kurš tas ir? Patiesībā jau nenācās droši vien tik grūti, jo Teds Rouzs mūsu skolā ir palicis par vienīgo kārtības uzturētāju. (Gregs gan ir atstāts skolā par palīgu, bet ir nedaudz norāvies no siksnīņas, tāpēc nekāds dižais palīgs neesot). Slīdeņu torņa uzraugs ir kritis kārdināšanā, kad saticis profesori stiepjām pārāk smagu pergamentu kaudzi. Vai tikai tas neizklausās nedaudz aizdomīgi? Acīmredzot uzrauga kungs tā nenosprieda, tādēļ nekavējās uzaicināt viesos. Kas, izspriežot pēc tā, ka šeit ir Cūkkārpa, beidzās ar to, ka Megija varēja ievilkīt pirmo svītriņu savā kladītē.

Viss jau būtu skaisti, pat pārāk neinteresanti skaisti, ja profesori nedotos uzdot pārīs jautājumus profesoram Moro. Laikam jau, kā kārdinātājas gars atkal bija ieslēdzies, ja Megana vēlējas pavadināt mūsu APTZ profesoru. Šeit gan var atzīmēt vairākus aspektus profesores personas lietā. Cik zināms, viņa pie darba Cūkkārpā tikusi pateicoties savai draudzenei Flērai Goldingai. Acīmredzot tas arī pavēris tik eleganto ceļu uz elšpūšu torņa vecākās vietu. Vai nav nelietīgi izmantot savus sakarus? Elšpūšu pārstāvji gan esot pieminējuši, ka varbūt profesori Emiliju vajadzēja iecelt Šeparda amatā, bet tam nebija lemts notikt. Vēl arī, protams, runājot par to „kaut ko, kas kaut kad bija bijis” starp Moro un Goldingu, Megijai vajadzētu izteikt publisku FUJ! Kurš gan met acis uz savu draudzeņu mīļotajiem, pat tad, ja vārds „mīļotais” vairs nav īsti piemērots? Rādās gan, ka tur nekas labs nebija sanācis. Kas automātiski pēcāk neliedza Tedam un Meganai izbaudīt vienam otra sabiedrību.

Klusuma brīdis. Šajā mirklī sākām apsvērt kādu šaušalīgi cūkkārpisku ideju. Varbūt profesore O'Braiena ir slima ar nimfomāniju. Varbūt kāds varētu teikt, ka tas skolas sienās nav nekas jauns, skat, palūkojieties kaut vai uz to pašu Eleonoru Ridliju. Bet redziet, mīļie lasītāji, mūsu jaukās elšpūtes gadījumā šī siržu laušana ir pavisam normāla – kurš gan nevēlas izbaudīt puīšu sabiedrību skolas vecumā, kad visi vārti veras vaļā tikai uzsmaidot? Jā, četrpadsmit gados tā var, bet vai Meganas vecumā, kad jāsāk lietas uztvert nopietni? Vēl tikai pietrūktu kāds sakars ar skolnieku.

Lai arī cik savādi tas nebūtu, profesore savu mīlas dzīvi paspējusi arī apvienot ar pasniedzējas un (diemžēl) torņa vecākās amatu. Ja zvaigznēs lūkoties skolnieki vēlējas labprātīgi, tad elšpūši nejutās īpaši iepriecināti par jauno torņa vadītāju, kura itin nādīgi nogrieza āpsūkiem ballēšanās priekus, aizbildinoties ar sliktajām atzīmēm, bastotajām stundām un pēdējo vietu torņa punktus. O'Braienas jaunkundz, nav īsti pieklājīgi pašai uzdzīvot, bet aizliegt to skolēniem. Turklāt atcerieties, ka arī elšpūši mēdz būt visai atriebīgi, it īpaši ja runa ir par ballēšanos!

Torņu spēles - Tu vai nu nonāc baumu lapā vai paliec nepamanīts. Vidusceļa nav.

Sveiki, mīlie lasītāji. Iekrampējieties savā krēslā vai partnera rociņā ļoti cieši, jo mēs dosimies visai trakā piedzīvojumā. Tā ir ekskursija pa Cūkkārpas gaiteniem, kur var uzrakt ļoti, ļoti daudz netīras veļas. Nonākt pie visas šīs informācija nebūt nebija viegli, Malacis un Malacis veltīja ļoti daudz laiku izpētei, tāpēc pēdējā laikā BK raksti bijuši maz vai nemaz, bet tagad, kopā ar palīgu komandu, Ķezu, Cinīti, Klabroci un noteikti jāizceļ Bezspārni, atklāsim to, ko jūs esat vēlējušies noklusēt.

Vissvarīgākā lieta skolā, protams, ir mācības... NOOT! Tā ir mīlestība. Vai vismaz kaut kas tamlīdzīgs. Un ja sākam runāt par šo tēmu, tad ir jāsāk ar vienu no skolas skaistākajiem pārišiem, kurš ir pārsteidzošā kārtā pat visai laimīgs un jauks. Jūs varat viņus tikai apskaut. Iespējams nojaušat, ka runājam par Tomu Lunaro un Elizu Greju. Vienīgā nelaime, ka Lunaro ir topošais absolvents un Greja jau nākamgad būs viena un vienuļa. Hi hi(uzjautrināti un nepatīkami hiēnveidīgi smieklī) Baumas vēsta, ka šī jaukā mīlestība nebūt nav tīra. Ne velti Eliza ir izslavēta, kā lieliska mikstūru brūvētāja, pilnīgi iespējams, ka Toms nemīlēja slideni tik stipri, kā meitene vēlējās, tāpēc nedaudz no mikstūru pasniedzējiem, vai pašmācības ceļā iegūtām zināšanām, Eliza regulāri brūvē mīlas mikstūru, lai neļautu Tomam viņu pamest. Līdz šim visai veiksmīgi, ja neskaita to incidentu ar Evitu Dēmo. Vēlaties zināt, kas tad notika? Nu, lūk, Evitai reiz izdevās noskaidrot par Elizas ļaunajiem plāniem un darbībām. Vai tik tas nebūtu lielisks materiāls, ar kura palīdzību torņabiedreni pašantažēt? Toms Lunaro ir zēnu vecākais un Elizai varētu sanākt nopietnas nepatīkšanas. Iegāšanas plāns jau bija izstrādāts un gatavs realizēšanai, līdz Eliza atpirkās no Evitas ar kādu citu lielisku mikstūras solījumu. Pa to laiku ne tikai Evita, bet arī BK bija uzostījis nelāgas lietas, kas tika brūvētas piektā stāva pamestajā klasē. Baumo, ka tieši tāpēc Lulū Njika, BK korespondente, mācību gada vidū tika atrasta skapī ar atmiņas caurumiem. Evita bija nostrādājusi ļoti tīri. Tas, protams, ar Elizas palīdzību.

Tikmēr tāltālā galaktikā... patiesību sakot, tajā pašā slīdeņu tornī, mitinās arī slavenie Makkijis un Junkers. Šajā laikā viņi ir tapuši visai pieprasīti dažu visai interesantu meiteņu vidū. Jāsāk jau ar Lidiju Maglēru. Nav noslēpums, ka viņu starpā šķīst šādas tādas dzirksteles un Lidijai ir ļoti grūti nepalikt greizsirdīgai, ja apkārt vazājas tāda, kā Alīda Traversa un vēl sliktāk, Nele Māstere. Domājat, ka Junkera, Makkija un Maglēras nonākšana direktora vietnieka kabinetā bija nejauša? Tās bija tikai Lidijas neveiksmīgā plāna sekas, kad grifidore centās izrēķināties ar Neli, bet ciest nācās visam romantiskajam trio. Tagad Nele kaļot savus atriebes plānus Lidijai. Jaunkundzes gan nedrīkst aizmirst par senākiem notikumiem, Lapzemes brīvdienu laikā. Tur par Reinhardu pastiprinātu interesi izrādīja Amanda Olsena no Durmštrangas. Šobrīd gan blondajai sāncensei grūti tikt klāt. Varbūt vasarā? Cīņa ir sākusies!

Tikmēr jau pieminētajai Lulū Njikai arī netrūkst problēmu. Nevienam nav noslēpums, ka viņa centās izvērst attiecības ar savu brāli. Attiecību daudzstūris sākas ar Zaku Vinglesu. Taču nojautusi, ka ar brāli nekas nesanāks, Lulū devās citu blondiņu medībās. Viņas upuru vidū: Ričs Ričmonds (Visnotaļ daudzsološas attiecības. Abus vieno kalambols un vēlme iekautīt vienam otru), Skeizs Flauerss (Neprasa komentārus. Nekādas.), Esijs Harts (te gan nekas galīgi nesanāca, jo Esijs tobrīd jau bija kopā ar Tēju), Kristofers Donavani, Adrians Tors, Raiens O'Konors, Džeks Holmss, Džeralds Nordstouns un Dominiks de Lesepts. Ar to pēdējo romāniņš bija krietni ilgāks un iespējams stabilāks, vismaz līdz brīdim, kad abi skaļi bļaudami solījās vairs nekad nesarunāties, jo acīmredzot abu attiecībās uzticība nebūt nebija godā. Klīst baumas, ka Dominiks de Lesepts nolēmis īpaši nokaitināt Lulū Njiku, cerot savaldzināt Brī, vai arī atgriezties pie Morganas de Andresas, kad slīdene būs pārtraukusi savas ļoti klusās un neuzkrītošās attiecības ar Georgu fon Hessu. Par Džeraldu Nordstounu jāpiebilst, ka šo puisī Lulū klātbūtnē nāksies redzēt arī vēlāk, jo Vinglesu māte uzzinājusi par meitas visai ģenētiski neveselīgo partneru izvēli, ir gatava darīt jebko, lai šādu negodu novērstu. Un kāpēc gan meitai neuzkrītoši neuzspiest precības ar ietekmīgas dzimtas atvasi no ziemeļiem? Tas būtu izdevīgi abām pusēm.

Arī Zakam Vinglesam netrūkst savu piedzīvojumu. Cūkmiešīņa apmeklējuma laikā viņš redzēts kopā ar Gabrielli Steinu, Kristenu, Ilzi, Mariju, Amēliju... vai, vai! Nē! Atvainojiet! Nav īstais saraksts! Vingless tikai ar Gabrielli. Nja. Tas būtu ļoti romantiski, ja vien neilgu laiku vēlāk Gabrielle, jeb Brī (siers) (nu labi, ne siers), nebūtu manīta kopā ar Džeku Botu. Laikam jau elšpūte arī ir ieinteresēta vairākstūru attiecībās. Bet kur gan palicis Kristofers Drū? Vai tad Brī nebija solījusi viņam savu sirdi, dvēseli un palīdzīgo roku citu skolēnu nolaupišanā? Šķiet, ka tas jau sen ir palicis pagātnē.

Skeizam Flauersam nekas nesanāca ar Adelīnu Martinesu un Madelainu Ferengus. Baumo, ka pēc Ades zaudējuma, Skeizs īpaši pieķērās Madjai, bet elšpūte atklājusi Skeiza grēkus, attiecības pārtrauca. Tā kā Madja vairs nevēlējās Skeizu redzēt, puisim nācās kaut kā sevi mierināt ar citām nodarbēm. Piemēram, Beilijas Mortjē izzināšanu. Grifidore taču arī pazīstama, kā viegli nelīdzsvarota persona, gluži kā Skeiza dvēseles radnieks. Problēmas gan radīja apstākļi, ka Mortjē ir tā kā kopā ar Denu san Ferāno. Tas gan neliedza Skeizam un Beilijai pavadīt laiku divvientulībā. Skeizam gan nākas secināt, ka arī te nekas nespīd. To apjauš noteikti palīdzēja Dena visai agresīvā rīcība, kad nojautis par Beilijas sānsolīem, spānis par brīdinājumu nogrūda pa kāpnēm Beilijas māsu Keitiju Mortjē. Kopš šī atgadījuma Beilija no Skeiza izvairās, laikam jau nevēlot savai mātai vēl kādas nelaimes. Arī Džeroms Ridlijs tika atšūts.

Paturpinot Skeiza tēmu, der piezīmēt, ka nesen gaismā nākuši daudz jaunāki fakti par puiša mīlas dēkām. Pirms gada Skeizam bija jaukas attiecības ar Tifāniju Makkenziju. Tikai pavisam nesen abi noskaidroja, ka jaunieši ir radnieki, kā rezultātā nācās secināt, cik liela kļūda šīs attiecības bijušas. Tagad šo vairs nekādi nevarēja izmantot kā ieganstu, lai kaitinātu Adelīnu Martinesu. Jo Skeiza attiecības ar Tifāniju, it kā bija laikā, kad Skeizs vēl bija kopā ar Adelīnu. Bet ko nu? Kaitināšana ne visai strādā, ja tev pretī smeļ seją un rāda ar pirkstu, bļaujot: Tu pārgulēji ar savu māšicu, neveiksmīniek! Lai darītu sevi kaut nedaudz mierīgāku, Skeizs aši izlīdzējās ar Eleonoras Ridlijas pakalpojumiem. Iespējams, ka Makenzijas un Flauersa radniecība cūkkārpiešiem arī būtu palicis noslēpums, ja ne vien kāds cits Skeiza ģimenes stūrītis... Proti, Sanamiela un Debora Evansas. Abas ne tikai lec akās, spļauj uz radniekiem, bet arī pļāpā pārāk daudz. Nedrīkst aizmirst, ka Flauersu ģimenei ir uzlikts lāsts. Vai atminaties gadījumu, kad Sanamiela un Debora leca akā? It kā kaut kādas ģitāras dēļ. Nē taču, lieta bija daudz nopietnāka. Redz, ģitāra bija dāvana no tēva un ģitāras korpusā Flauersu ģimenes galva bija iegravējis vēsti, kā lāstu varētu noņemt. Debora uzskatīja, ka šī ziņa noteikti jāizpēta, taču Sanija iebilda, jo ticēja, ka lāsta noņemšana atkal liks ģimenei pajukt. Lai arī nelaimes, bet tās tomēr viņus vienoja (Tiek uzskatīts, ka abu māsu nesaskaņas apzināti izprovocē Skeiza vecākais brālis Metjū Flauerss.)

Torņu spēles - Tu vai nu nonāc baumu lapā vai paliec nepamanīts. Vidusceļa nav.

Laiks kalambolistu baumām.

Pievērsīsimies kalambolam? Sezona ir cauri un medāļi jau sen sadalīti. Lai arī šķiet, ka šis sporta veids skolā vairs nav gana aktuāls, ir lietas, kas savu nozīmi nezaudē. Sniedzam nelielu ieskatu, ar ko tad kalambolisti nodarbojas aiz slēgtām ģērbtuvju durvīm, kur par spīti viņu pūliņiem, mūsu slepenie ziņotāji tik un tā tiek iekšā.

Nevienam nav noslēpums, ka elšpūšu tornis ir sasodīts orgiju mitekļis. EKK sastāvā tas tiek kultivēts īpaši cītīgi. Kurš ar kuru, no komandas, kā pamatsastāva, tā arī rezervistiem, nav bijis kopā? Šķiet, ka visas kombinācijas jau ir izmēģinātas. Redz, kapteine Leo Ridlija apgalvo, ka tas nostiprina komandas garu. Pati jau paguvusi pabūt attiecībās ar visiem pretējā dzimuma pārstāvjiem, tagad pievērsusies otram polam. Iemesls esot ne tikai ziņkārība, kura nenovēršami sāk pārņemt, ne arī Lulū grūti atvairāmie mudinājumi uz šādu rīcību, bet arī Leo visai biežā vilšanās puisos. Padomājiet tikai! Visi čaļi ir vai nu notinušies, kā Fabians Pelnutrauciņš (viņš esot pazudis herboloģijas kabinetā. Atgadījums varētu būt kaut kā saistīts ar izvarotājiem, kuri laika gaitā paspējuši uzklupt arī citiem audzēkņiem. Džeraldam Nordstounam un Lulū Njikai, piemēram), vai nu sajukuši prātā (neviens taču nezina, kur ir palicis mītiskais Džibrils ar visiem saviem sasodītajiem trīctārpiem, kļuvusi emocionāli nestabili, piemēram, Dveins Praiss, kurš pēc kraukļanagu zaudējuma kalambolā izskatās īpaši sašļucis, vai arī vēl briesmīgāk, atraduši sev citas draudzenes un ir pat laimīgi! Bez tam, vajag taču izdomāt, ko darīt skolas laikā, jo neviena nekad neredzētais (tātad neeksistējošais) vientiešu puisis Edvards Bleks, ir pieejams tikai vasarās. Tomēr Leo ir nolēmusi pieļaut izņēmumu Zaka Vinglesa personā. Slīdeņa klusā aplidošana esot saistīta ar „nedrīkst pieļaut, ka draugi nodarbojas ar incestu” plānu. Viss tikai draudzenes Lulū dvēseles glābšanai! Leo personīgās intereses te nemaz nav.

Paraugu, kas un kā, un ar ko, var ņemt arī no Agneses Pulkstentiņas un Amonas Bīras. Viņas prot vāļēt ne pa jokam. Ne tikai laukumā... Kopā... Divatā... Ekhem... Tikmēr mazāk zināmie rezervisti, piemēram, Timotijs Džeraldsons un Izza Salātlapa, neiebilst arī pret citu komandu pārstāvjiem. Īpaši cieņā esot grīfidorī. Tomēr, arī šajā draudzīgajā grupiņā netrūkst savu problēmu. Amona Bīra ir visai lielā neskaidribā par Agneses dzīves gaitām (neskatoties uz to, ka pati zog ne tikai Džeka Holmsa drēbes, sirdi un vēl šo to). Amona, ja šo lasi, zini, Agnese atzinās mīlestībā Martinam Trusim, bet nenokar degunu! Viņiem abiem kopā palikt būs ļoti sarežģīti. Martins ļoti vēlas upurēties savam mērķim, proti, vampīru medībām un pildot šo pienākumu, var gadīties Agnesi pakļaut briesmām un to puisis nevēlas. Agnese gan solās viņu mīlēt līdz laika galam. Vai arī līdz Trusi sakodīs kāds vampīrs. Kas vampīru mednieku profesijā ir neizbēgami. Un ja jau iesākām par vampīriem, tad vaicāsim, kur palika tie abi divi, it kā, vampīri, pasniedzēji, kas bija amatā pirms profesora Makeivona? Baumo, ka Makeivons ar abiem izrēķinājies, tā iegūstot sev amatu. Slepeni avoti ziņo, ka abus pasniedzējus par mērķi bija izvēlēties arī Martins. Tagad, kad mērķis ir nocelts no degungala, nāksies kārtīgi aprunāties ar maģijas vēstures pasniedzēju, lai kaut kā sadalītu medību teritoriju.

Amona iekš upuriem nozagtajām drēbēm

Piemīnēsim, ka īpašās attiecībās ir Sofija Fēniksa un Džeralds Nordstouns. Taču arī šis mīlas stāsts ir lemts neveiksmē. Kopš Selēna Kērvuda pameta Cūkkārpu un arī Džeraldu, Sofija jau sapriecājās, ka tikusi pie Džeralda. Bet nekā! Iejaucās Lulū māte, kura noslēdza darījumu ar Džeralda māti Agati Nordstounu un nu ir puika nosolīts Njikai. Fēniksa gan nav ar pliku roku ņemama. Viņa īpaši papūlējās, lai Džeralds atjaunotu ciešus sakarus ar Selēnu, kaut vai caur vēstulēm. Tā teikt – ja nav kopā ar Sofiju, tad lai vismaz ir ar Selēnu. Viņasprāt, tā ir labāk, nekā Džeralda iespējamā savienība ar Njiku. Tiek baumots, ka Džeralds nākamgad pārcelsies uz Durmštrangu un abi ar Selēnu dzīvos ilgi un laimīgi.

Līdz galam nav skaidrs, kur šajā visā mīlas jezgā vietu ieņem Ilze Eira? Viņa pēdējā laikā tiek bieži manīta kopā ar Džeraldu, daudzi apgalvoja, ka jaunieši ir kopā. Tomēr šīs attiecības nerit tik viegli un raiti, kā Eirai gribētos. Baumo, ka pār Ilzes blondo, atvainojiet, nu jau melno, galvu karājas īpašs mīlestības lāsts. Lai ko viņa darītu, elšpūtes attiecības nekad nav ilgstošas. Kā senus piemērus, var minēt Kurtu Foltēnu, Dereku Vaisu, īslaicīgi arī ar Bendžaminu Vaitu. Sarakstā noteikti ir kaudze vēl citu vārdu, kuriem Ilze sparīgi skrējusi pakaļ. Bet kurš nu vairs tos visus atceras. Vienīgi pieminēsim, ka Ilze nu jau kļuvusi visai izmisusi.

Tikmēr arī SKK komandā nedienu un prieku ir daudz. Reo Vendīcijs gan nevēlas to atzīt, tomēr izjūt spēcīgas jūtas pret Elizu Greju. Visiem gan skaidrs, ka tur nekas nespīd, jo Eliza taču ir kopā ar Tomu. Tieši tādēļ Reo bieži vien ir visai īgnā noskaņojumā. Tiešām domājat, ka KKK zaudējums bija netīšs? Spēcīga komanda un pērnā, kā arī daudzu citu gadu čempione, taču nevarētu tā vienkārši salūzt! Mūsu laikos modē ir lāsti. Reo, slīdeņu prefekts, nebūdamas pārlieku oriģināls, Lunaro komandu vienkārši nolādēja. Šajā neģēlībā vistuvākie palīgi bija Samanta Ziediņa, Arlīna Rogasta un Edijs Jurge (kurš TRĀPA VIENMĒR!). Šī nelietība gan nepalika nepamanīta. Par to uzzināja Kristofers Donavani, bijušais KKK dalībnieks. (Slīdeņi draudēja ar viņu izrēķināties, tādēļ Kristofers savu komandu pameta.)

Ja pievērsīsimies SKK mīlas dzīvei, jāatzīmē, ka Rafaēls Olivalds jau kādu laiku ir kopā ar Efiju Mazinī. Abi ir ļoti piemīļīgi bērni un pateikt par viņiem kaut ko sliktu būtu sasodīti grūti. Samantai Ziediņai jau kādu laiku ir depresija. Pret to nespēj cīnīties pat lieliskais slimnīcas spārna mediķu kolektīvs. Problēma ir neārstējama – mīlestības trūkums. Samantai derētu atrast sev otru pusīti un beigt gausties. Biežie psihologa apmeklējumi medspārnā, Samantai ļāvuši sadraudzēties ar Ilzi Eiru, kurai arī ir mīlestības problēmas. Abām kopā ir daudz vieglāk tikt galā ar savām problēmām. Varbūt tur kaut kas pat izveidosies. Hehe.

Vai zinājat, ka SKK sastāvā par meklētāju cerēja tikt

Oktoobra Po? Viņai no tā nekas nesanāca, neizturēja pārbaudi un nu dikti apvainojusies uz Reo. Tagad grasās nākamajā gadā doties uz citu skolu, sakrāt prasmes un tad parādīt, kur slīdeņi ziemo (atbilde ir pazemē... vismaz sešas pēdas pazemē). Vēl Oktoobra piktojas, ka nevar būt kopā ar Georgu fon Hesu, jo atceramies, ka puisis šajā momentā ir aizņemts ar Morganu de Andresu.

Oktoobra pēc atriebības Reo.

GKK komandas kapteiņa amats atbrīvojās. Un uz to jau kādu laiku pretendēja divas konkurentes, proti, Leila Kingstone un Aludra de Mairāna. Abas ir spējīgas personības kalambola lauciņā, taču amatā tomēr varēja tikt tikai viena. Kā tas izdevās tieši Leilai? Lūk, stāsts ir šāds: būdama vecāka, Leila vieglāk spēja izteikt savas prasības spēcīgākā un nelokāmākā tonī, piedāvājot Aludrai divas iespējas – vai nu viņa noslicinās Aludru viņas nākotnē izgudrotajā tīrīšanas līdzeklī, vai arī piedāvāt savas zināšanas šajā jomā, lai palīdzētu līdzeklī radīt, ja de Mairāna labprātīgi atteiksies no kapteines amata. Nevienam nav noslēpums, ka Leilas īpašumā ir dažādas vielas no maģisko būtņu krājumiem, kas varētu lieti noderētu. Abas šīs versijas paredzēja Leilas kļūšanu par kapteini un jaunākajai Aludrai bija maz iespēju pretoties. Tā nu svarīgais amats tika sadalīts.

Leilas Kingstones patiesais izskats.

Torņu spēles - Tu vai nu nonāc baumu lapā vai paliec nepamanīts. Vidusceļa nav.

Jauki, ka GKK komandā atgriezās tāda sena zvaigzne, kā Ilze Venderte. Iemesls ir ļoti vienkāršs. Viņa ir pamatīgi iekērusies Džekā Botā. Visnotaļ neparasta izvēle, arī izaicinoša, kamēr Bots neko nenojauš un staigā kur un pie kā pašam patīk. (Vismaz cenšas) Ilze gan negrasās padoties. Tā kā Adelīna vairs nav komandā, bijusi kapteine nemaz nevar lāga pabrīdināt Ilzi, cik bīstamas un nevēlamas varētu būt attiecības ar Džeku. Laikam viņai nāksies to noskaidrot pašai. Situācija tikai samežģās, kad pie apvāršņa parādās Trents Viljamss. Lai arī grīdoru komandas rezervists ir gados jauns un arī ar kalambola pieredzi viņam tā švaki, puisis neuzskata, ka tas būtu kāds šķērslis. Viņš nonācis komandā, izcīnīs sev vietu pamatsastāvā un ir pārliecināts, ka Ilze viņu ievērotu. Uz Trentu gan acis metot Debora Evansa. Baumo, ka tieši tāpēc viņa vēlas iekļūt SKK komandā. Lai nokļūtu tuvāk Trentam. Pat ja pretinieku statusā, Debora uzskata, viņi tomēr varētu būt kopā, gan uz laukuma, gan reālajā dzīvē. Tas būtu kā liels izaicinājums. Semjuels Lielpēdis ir visai vientuļš zēns. Baumo, ka viņš esot gejs. Tas arī iemesls, kādēļ puisim ir grūtāk atrast kādu draudziņu, kurš neiebilstu pret viņa īpatnībām.

KKK komandā situācija liekas visai bēdīga. Daudzi no komandas ir aizgājuši. Tie paši pieminētie, Kristofers Donavani un Gabriēls Deiviss, daži vēl tikai pazudis, piemēram, Toms Lunaro. (Jo viņam vienkārši nav izvēles.) Acīmredzams, ka Dveins Praiss ir viegli sabēdājies par dzīvi, universu un pārējo, Lulū Njika ir pārāk aizņemta ar savām visai masīvajām attiecību problēmām, var gadīties, ka Ričs Ričmonds slīdeņu komandas lāsta dēļ iesprūdis Vajadzību istabā, kur mūžīgi laimīgs, ar sērfa dēli, lēkās pa viļņiem un par lidošanu neliksies ne zinīs, Eilīna Kīna, pēc tam, kad tika izmesta no pamatsastāva, īpaši sapiktojusies uz pasauli un pievienojusies sektai, kas paredz pildīt klusēšanas zvērestu piecu gadu garumā. Džejs Smillers... ej nu sazin, kas notiek ar viņu. Baumo, ka viņš pilnībā pakļūvis zem Lusijas tupeles un draugi viņu pat vairs neaicina uz kopējiem pasākumiem, jo no Smillera nevar sagaidīt neko vairāk, kā tikai: Lusa teica to... un Lusa teica šito. Ik pa brīdim parādās arī: Mēs ar Lusu... Jādomā, ka lāsts darbojas vienkārši lieliski, jo nav nekādu izredžu, ka pat kalambolmīle Felita Adegrede varētu atgriezties komandā. Meiteni pārņēmusi smaga depresija pēc attiecībām (kuras tā arī nesākās) ar Kolinu Rosu. Lai arī NAMSā (Naudulīgo, Apkrāpto Mīlētāju Sapulces, kuras pastiprināti bieži apmeklē Ilze Eira un Samanta Ziediņa) Felita nolēma nepiedalīties, kraukļanadze ir pametusi skolu. Kolins lieki laiku nezaudē un pievērsies citām meitenēm. Dažas no tām: Kristāla fon Lina, Eleonora Ridlija, Debora Evansa, kuru pasludināja par savu mācekli. Kā arī kādai anonīmai vientiešu bagātniecei. Bet te ir līdzīga problēma, kā Leo ar viņas iedomu draudziņu - bagātnieku. Proti, mistiskā

bagātniece ir sasniedzama tikai brīvlaiku periodā.

Ārnijs Dzelzsslota. Jaunais kraukļanagu kalambola komandas kapteinis (Foto bildēts no Džezes kristāla lodes)

Baumas par citām skolā mītošajām būtnēm un personām.

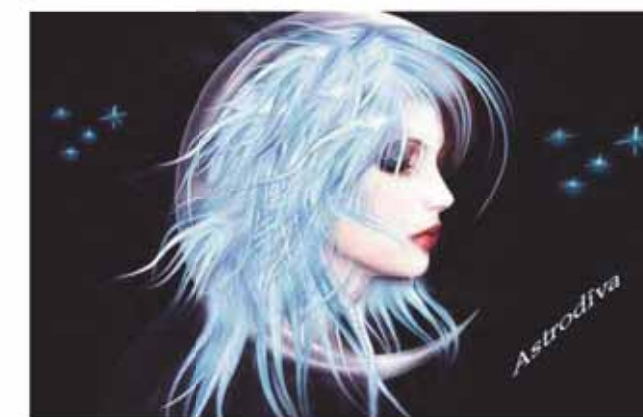
Redz, skolēnu drāmas nebūt nav vienīgās, kuras plosās skolas gaitēnos. Arī spokiem un pasniedzējiem ir savs stāsts, ko būtu kauns palaist garām. Jāsāk ar lielisko spoku pāri – Sinjoru Rinaldo un viņa līgavu Afrodiņu Mile... Milen... Mīla... (Aj, vienalga) Abi pērn veiksmīgi apprecējušies, bet nu paradīzē sākušies sliktāki laiki. (Patiesībā, viņi abi nemaz nezina, kā izskatās paradīze. Ho ho ho!) Iemesls tam pavisam vienkāršs. Uz Afrodiņu acis un kaulus sācis mest Desmonds Soijers. Šāda uzvedība ne tikai izraisīja visai nopietnu konfliktu Rinaldo un Desmonda starpā, bet arī aizbiedēja Afrodiņu. Ja neesat spoceni kādu laiku manījuši, tad neraizējieties, viņa ir paslēpusies tālāk no bīstamās kara zonas un atgriezīsies, kad viss rimsies. Diemžēl izskatās, ka tas nenotiks tik drīz. Tiesa, mums mirstīgajiem ir visai pagrūti izsekot spoku konfliktiem. Esam tikai ievērojuši, ka visi skolas spoki ir sadalījušies divās frontēs. Rinaldo pusi pārstāv tādi spoki, kā Monteza un Armella Nikkoleta, bet Desmonda pusē ir Montegomerijs un Teila. Abas puses cenšas savā starpā sadalīt arī mājas elfus, bet tie pagaidām cenšas būt ļoti atturīgi, ieņemot neitrālu pozīciju. Jādomā, ka elfi ir pārāk aizņemti ar sava personīgā dumpja organizēšanu. Tiesa, šo viņi cenšas saorganizēt nu jau trešo gadu. Spoku karā īpašu nozīmi ieņem Spoku istaba. Tieši šeit atrodas Rinaldo vienības štābs, kamēr Desmonda vienībai izdevās ieņemt Pūķu torni. Desmonds ar saviem atbalstītājiem cer, ka Pūķu tornis dos viņiem kādas maģiskas īpašības, ar kuru palīdzību satriekt Sinjora Rinaldo vienību. Mēs ceram un ar nepacietību gaidām, kad šī konflikta apmēri sāks iespaidot arī dzīvus un profesori būs spiesti nodoties spoku medībām. Tas būs aizraujoši! Sen esmu vēlējis redzēt, kā iznīcina spokus.

Noteikti pamanījāt, ka skolā vairs nav Šeparda. Nepamanījāt? Erm... Hmm... Gan viņa klātie, gan prombūtne izraisīja veselu lavīnu nedienu, jo kad iepriekšējais astronomijas pasniedzējs Filips la Morfēns pameta savu amatu, lai dotos uz Parīzi iegādāties sev svītrainu matroža kreklu un sarkanu lakatiņu, kuru siet ap kaklu un, protams, melnu bereti, viņam atgriežoties Flēra Goldinga franču taurīnam uzteica darbu, jo kāds audzēknis bija pasūdzējis, ka profesoram piemīt tā kā noslieces uz bērnu iekārošanu. Profesora jauniegūtais izskats viņam par labu nerunāja. Skolai virsū uzgāzās Megana O'Braiena. Abi, proti, Megana un Šepards (jo atceraties, ka mēs te patiesībā runājam par Šepardu, nevis LeMorfēnu) ļoti saķērās viens otrā, bet attiecības nebija tik veiksmīgas, kā Meganai gribētos. Pie vainas bija Šeparda. Viņš blondīni pameta atgriežoties savā aurora dienestā un vēl piedevām uzmeta viņai uz pleciem elšpūšu torņa vecākās pienākumus. Patiesībā, tur bija arī vēl uzrauga pienākumi. Taču no šiem O'Braienas jaunkundze ātri atbrīvojās uz Cūkkārpu izsaucot savu bijušo mīļāko: Nakteņu alejas izsitēju Džonu Donaldsonu. Nevienam skolā nav ilūziju, ka šis nav vīrieša īstais vārds. Savukārt, mūsu slepenais ziņotājs BizBizBite ziņo, ka izsitēja, atvainojiet, jaunā uzrauga īstais vārds ir Koļa. Vismaz tāda informācija ir atrodama tetovējuma veidā un Donaldsona labā gurna. BizBizBite smagi cieta bēgot no uzrauga un cenšoties šo ziņu nogādāt mums. Ak, bet nu jā. Šepards! Stāsts bija par Šepardu! Šādas tādas siltas jūtas viņam pret Meganu vēl esot saglabājušās, tāpēc viņš sēž savā auroru birojā un gaida, kad tās pāries.

Izskatās, ka Meganai ir liela kāre uz uzraugiem. Pavisam drīz viņa jau bija kopā ar Tedu Rouzu. Diemžēl, izskatās, ka arī šīs attiecības nav pārāk veiksmīgas. Un vispār mūsu novērojumi liecina, ka blondīnei patīk spēcīgi vīrieši, vareni burvji, ar noslieci uz kārtībnieku amatiem. Pats saldākais auglis viņai šķiet direktres vietnieks Gabriels Moro. Moro gan īsti nav laiks pievērsties Meganas uzmanības apliecinājumiem. Viņam jāpieskata Harisonu Ronaldu Harisonu Ronaldsu (jā, tas ir viņa pilnais vārds un uzvārds, kāpēc jautā?), herboloģijas pasniedzēju un kraukļanagu torņa vecāko, kas nedaudz pārāk bieži sūta ziedus Flērai Goldingai. Baumo, ka tieši tāpēc mācību gada sākumā tika izvandalēta siltumnīca un no sava krātiņa tika izlaists izvarotājaugs, kas jau ir ticis pie dažiem skolēniem (šis fakts jau ir bijis augstāk minēts, tā arī upuru vārdi). Lai sagādātu Harisonam vairāk darba un viņam nepaliktu laiks Goldingas jaunkundzes aplidošanai. Nevienam taču nav vairs šaubu, ka siltumnīcu izpostīja tieši Moro.

Protams, pasniedzēji un skolas darbinieki jau arī ir tikai cilvēki un tie vēlas attiecības. Tas viss ir normāli. Tomēr reizēm gadās, ka skolas personāls ieskatās arī kādā vecāko gadu audzēknī. Visi taču atcerās romantiskās Cūkkārvas kāzas, kad Konors Makkalovs, tērpies dzeltenā tērpā, kā banāns, pie altāra veda savu skaisto līgavu, visu iekš balta, Nīki O'Hāru. Viņi bija tik laimīgi! Šogad ko līdzīgu mēģināja atkārtot skolas mediķis, drūids Dreiks. Viņš un slīdene Klāra Vesta bija tik laimīgi! Vai arī nē... laime ir pārvērtēta. Abi slepus bija kopā, tad tika izšķirti, tad atkal bija kopā. Garlaicīgi, katrā ziņā. Pa vidu jaucās ne tikai pasniedzēji, bet arī skolēni. Īpaši jāpiemin Kurtu Foltēnu, visiem ļabi zināmo maņjaku (maniaku), kas nu ticis izmests no skolas. Baumo, ka viņš sev uz muguras ietētojis uzrakstu: Laimīgais klaidonis. Vēlēdamies būt īpaši stilīgs jauneklis, uzraksts ir izveidots no japāņu kandži. Zinātāji saka, ka patiesībā Kurta skaistie kandži veido uzrakstu: Nūdeļu zupa. Kurta nākotnes plānos ietilpst: izveidot maņjaku skolu un uzaicināt tajā mācīties Skeizu Flauersu un Džeku Botu. Absolvējot šo mācību iestādi, viņiem tiks izrādīts pagodinājums un piedāvāts kļūt par Kurta Foltēna labo un kreiso roku, jo Kurts baidās, ka viņam rokas varētu nocirst kāds apracis zemnieks, kura suni Kurts savos klejojumos ir piesavinājis. Diemžēl, jauneklim nekādi neizdevās zemnieku pārliecināt, ka Alkione, tā viņš dēvē vilkam līdzīgo kuci, ir apburta princese. Klāra bija tik ļoti nobijusies no Kurta mēģinājuma viņu nogalināt, ka centās izdarīt pašnāvību.

Kurts Foltēns šodien. Manīts Diagonalejā

Torņu spēles - Tu vai nu nonāc baumu lapā vai paliec nepamanīts. Vidusceļa nav.

Otrs mums zināmais gadījums, kurā iesaistītas pasniedzēju-skolēnu attiecības skar Skārletu un Skotu. Patiesībā, viss sākās ar Reini Šustu. Nē, nu labi. Slidenim ar šo visu nav pilnīgi nekāda tieša sakara, tomēr viņš tiek minēts kā pirmais šajā visā jēgā. Tātad. Par visu pēc kārtas. Reiz, sensenos laikos Reinis bija draugos ar Madelainu Ferengus. Madja šamajā bija iekērusies, bet Reinis mīlēja citu, proti, elšpūti Feitu Fosteri, kas tagad mācoties Bosbatonā (bet vai patiesi?). Madjas sirsnīga bija salauzta, bet tad pie apvāršņa parādījās Skots Skots. Īsta laime, vai ne? Nē, ne visai, jo tajā pašā laikā pie apvāršņa parādījās arī Skotijs Skots. Abi Skoti-ji no Skotijas ir viena Skota šķēlītā personība, nav skaidrs, kā tāds skolēns ir palaists mācīties normālā skolā. Viens Skots samīlējās Madjā un viņi varētu dzīvot ilgi un laimīgi, bet otrs Skotijs samīlējās pasniedzējā Skārletā Loroleijā, kas pasniedz mazajiem bērniem lidošanu. Reinis tika pieminēts, jo nesen ar Feitu Fosteri izšķīrās. Viņi saka, ka uzturēt attiecības atrodoties pārāk tālu vienam no otra ir sarežģīti. Mēs gan zinām, ka nevienam nepaziņojot, Feita skolā atgriezās un ir atkal iemīlējusies. Meitene visai drīz piekrita iesaistīties pasniedzējas Loroleijas avantūrā. Skārletas vēlmes nebija nekas liels. Tikai, lai katrs iegūtu to, ko vēlas. Loroleija vēlējās sev Skotiju, kas nozīmēja dabūt no ceļa nost Madju, bet Feita ir samīlējusies Džekā Holmsā, kas nozīmē tikšanu galā ar Amonu Bīru. Tomēr jebkuram, kurš labāk pazīst lidošanas profesori, nav nekāda izbrīna, kā viņa varēja sajaukt Feitas iecerētos. Proti, Loreleija saprata, ka Feita samīlējusies nevis Džekā, bet gan tajā pašā Skotā. Abi tomēr izskatā līdzīgi, abi kalambolisti un vienāda vecuma. Bija jau par vēlu, kad Skārleta esot sagrabusi Madju, paslēpusi viņu ej nu sazin kādā stūrī un nu tā ir Feita, kas regulāri dzer daudzus mikstūrus, lai paliktu Madjas ādā. Tas ir izdevīgi, jo neviens nezina, ka Feita ir šeit un iespējams, pat ja tas neietilpst plānā, Feita varēs censties tikt pie Džeka Holmsa.

Feita pieķerta ieņemam kārtējo mikstūras dozu.

Vēl jāpiemin, ka Skārleta ir ļoti ambicioza un dulla sieviete. Nepietiek ar samīlēšanos skolēnos, viņa vēl cer arī palikt skolā, ja ne kā pasniedzēja, tad vismaz kā bibliotekāre. Šis plāns ir jau procesā. Anna Kellere jau no skolas ir aizgājusi. Par viņas gaitām vēsture klusē. Vēl Skārletas dienas kārtībā esot Zoiija de Rouksa, kuru arī plānots no skolas aizdzīt. Uzzinājusi, ka Zojai bijušas jūtas pret Šepardu, Skārleta uzrīdīja Zoiiju Meganai O'Braienai. Baumo, ka astronomijas pasniedzēja un bibliotekāre smagi saķērušās Vepra galvā. Visas kriminālās pēdas noslēpa Goldinga ar auroru Einsvertu. Liekot Moro apmaksāt sieviešu kautiņa rezultātā nolautās izlietnes rēķinu.

Lai no Flēras Goldingas turpinātu izspiest labas dāvanas, Skārleta ar direktisi cenšas ļoti draudzēties, tam palīdz arī Džeze, pareģošanas pasniedzēja. Redz, viņa prot ne tikai redzēt kristāla lodēs ko vairāk par miglu, bet arī ietekmēt tos stingrākos prātus. (Kurš gan ir imūns pret kucēna acīm?)

Šis ir lielākās sensācijas, ko mūsu darboņu komandai izdevies uzrakt, bet nešaubies, ka skolas gaitēnos un pagrabos mīt vēl dučiem amorālu un baisu ziņu, kas dienasgaismu ieraudzīs vēl tikai nākotnē vai arī nogrims zeltainā pagātnē. Ir grūti saprast, kas tieši kad un kur notiek, bet ir skaidrs, ka visi šajā skolā ir saistīti savā starpā un tas ir tikai laika jautājums, kad skola sagraus, nespēdama izturēt šo mīlestības un naida piesātinājumu. Jācer, ka skolas beigas nepienāks mūsu paaudzes laikā, jo mēs visi taču šīs sulīgās baumas izbaudām līdz pēdējam pilienam un neviens taču nevēlas, lai Malačiem un viņu kolēģiem vajadzētu doties pensijā.

Malacis un Malacis vēlas pateikties saviem lasītājiem, kas jau vairāku gadu garumā kopā ar mums seko līdzī jaunumiem un regulāri palīdz savērtpt lielo skolas baumu tīklu lielāku un nesalaužamāku. Neņem ļaunā visu, kas te rakstīts un atceries, ka mēs runājam tikai patiesību. Tikai jūsu rokās, mīlie cūkkārpieši ir tas, par ko mēs rakstīsim nākošreiz.

Lai Jums visiem vienkārši briesmīga vasara un tiksimies nākamgad, ar jaunām mīlestības drāmām un citiem negaidītiem dzīves pavērsieniem.

KUBIKS PAR TO, KĀ CŪKKĀRPA IESPAIDO AUDZĒKŅU ŠĶĪSTĀS DVĒSELĪTES, jeb CŪKKĀRPIEŠI PĒC 10 GADIEM

... UN VĒL AIZVIEN VIŅIEM NEPIETIEK ...

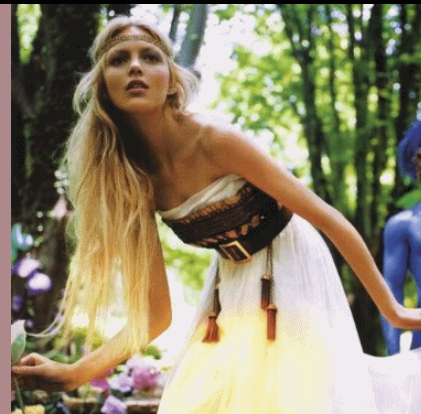
Jūnija Arliana – Patiesību sakot, viņas nākotne rādās pārsteidzoši... normāla. Kļuva par hipiju un vienradžu tiesību aizstāvi. Ja nu vienīgi tie marihuānas daudzumi nav normas robežās... Bet nu tā ir Jūnija!

Džeralds Nordstounds - Zinot viņa muldoņas dabu, Kubiks ielūkojas nākotnē un redz... kalambola maču strīkeri.

Evita Dēmo – viņas nākotne pat Kubikam ir miglaina. Iespējams, tas tādēļ, ka viņa mirs jauna. Visticamāk... Nē, cerams, ka cietumā.

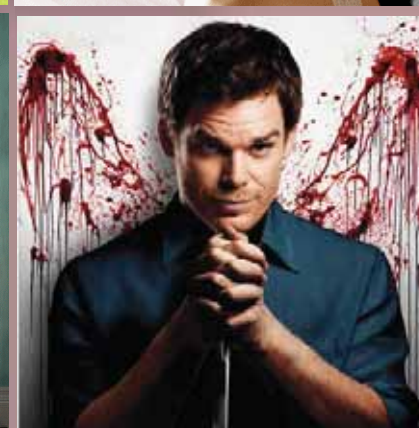
Krī Greanni – Kubiks viņa nākotnē redz gandrīz tikpat daudz marihuānas un bohēmiskā dzīvesstila kā Jūnijai. Patiesi, viņi ir tik līdzīgi, ka varētu domāt – pēc vairākiem gadiem apprecēsies... Šķiet, vienīgā atšķirība būtu apstākļi, ka Krī iestātos par pūču atbrīvošanu no verdzības, nevis vienradžu tiesībām. Ā, un arī skats no priekšpuses atšķirtos.

Sofija Fēniksa – protams, šim Kubika rādītajam attēlam ir vajadzīgs paskaidrojums. Un BK min, ka tas ir vai nu viņas dzimumu maiņas operācijas dēļ, vai arī vienkārši tehniskas dabas kļūme. Jebkurā gadījumā, doma ir skaidra.

Eleonora Ridlija - Jo viens attēls spēj pateikt vairāk par 1000 vārdiem. Bonus punkti, ja tas ir redzams kristāla lodē.

Zaks Vingless - ...Kubikam bail runāt par to, ko viņš redzēja. Jums arī būtu.

Gregorijs Einverts – viņš sekos tēva pēdās un kļūs par auroru. Taču izkritīs savas briesmīgās humora izjūtas dēļ, kļūstot tikai par maģijas policijas seržantu.

Skots Skotijs – viņa dīvainā uzvedība? Kāda vēl psiholoģiskā kaite, viņš vienkārši pilnveido savu aktiera talantu! Un jā, patiesi, Skotija nākotnē Kubiks redz ievērojamus panākumus un parakstītus līgumus par piedalīšanos arī tādos seriālos kā „Ledusskapis” („Fridge”) un „Interesants cilvēks” („An Interesting Person”)

Reo Vendīcijs – profesionāls taksidermists. ...Nu labi, tikai dažviet vēl mazliet jāpamācās...

Dveins, Džejs Smillers, Džeks un Bens – smukpuišīšu grupa, par kuru baumo, ka ir geji. (...Džeku nācās atrunāt no čipendeiļa karjeras...)

Klāra Īsta (dz. Vesta) - Apprecējusies un ieguvusi ļoti atbilstošu uzvārdu. Par viņas dzīvi varētu uzņemt veselu ziepju operu... ...Ja vien autortiesības jau nepiederētu EastEnders.

Toms Lunaro – apakšveļu modelis. Nu bet protams! Ko citu jūs gaidījāt? Profesionālu kalambolistu, vai?!

Morgana de Andresa – viņa strādās britu Makdonaldā. Kā viņu maskots Morgana le Feja.

Elizas Grejas kaķis – jo viņa īpašniece aizbrauks uz Kolumbiju „pilnveidot sevi kā alķīmiķi”. Ja jūs saprotiet, par ko Kubiks runā.

Dominiks, Esijs, Rafaēls, Raiens, Krjī – arī smukpuišīšu grupa „Netradicionālais virziens”, kuri ir geji, bet kuru fanmeiteņu tūkstoši to cītīgi noliedz, zvērot pie savām „piļu sejām”.

Makeivons – kino režisors. Starp citu, autors „Mehāniskā apelsīna” rimeikam. Viņa nākošais projekts... „Trolleo un Džuljeta: stāsts par meitenes un troļļa traģisko mīlestību”

Bubuļu Kambaris

2011./2012. m./g. noslēguma speciālizlaidums

Teds Rouzs – puse lācītis, puse terminators... 0% cilvēks!

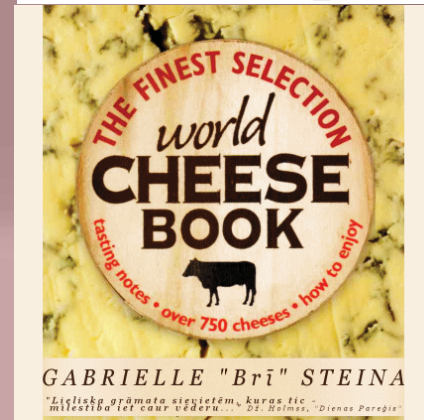
Beilija Mortjē – viņai taču ir fetišs uz cilvēku uzšķēršanu... Viņa ies mācīties medicīnu. Kuš, nē, mieru, tikai mieru! Nu ne jau par ķirurgu. Par pataloganatomu. Tas ir tik pašsaprotami, ka Kubikā bija redzama nevis viņas nākotne, bet gan piemīlīga aina iz Beilijas bērnības.

Keitija Mortjē – ir un paliks par vecmeitu, kuras vienīgie sabiedrotie būs viņas 23 kaķi. (viņa ātri novecos...)

Gabrielle Steina – viņa tā arī netika vaļā no savas iesaukas „Brī”...

"Bubuļu Kambara" speciālizlaidumu veidoja:

Redaktors: Benjaminš Vaitš

Korespondenti: Ēna, RUBIKS, Malacis un Malacis,

Berspārne, BūBūBite, Imodžena Kārtere.

Makslnieciskais noformējums: Hanna Pušabate

Īpašs paldies visiem, kuri piekrita intervijām un palīdzēja šīs grāzes tapšanā.

